

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3258
4 pagini
20 bani
Duminică
27 martie 1955

- GH. SASU: Pentru o cît mai bună aprovizionare cu produse animale. — În regiunea Birlad există posibilități ca planul de achiziții și contractări de animale să fie realizat în întregime. (pag. 3-a)
- I. CIMPEANU: Brigada de tineret. (pag. 3-a)
- Declarația d-lui M. Petitpierre, președintele Confederației Elvețiene, în legătură cu agresiunea de la Berna. (pag. 3-a)
- GH. IOSUB: Cine e pentru și cine e împotriva dezarmării. (pag. 3-a)
- Opinia publică arăbă condamnă cu indignare provocările Turciei împotriva Siriei. (pag. 3-a)
- Sesiunea Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. a luat sfîrșit. (pag. 4-a)
- Dezbaterile din Consiliul Republicii Franceze. (pag. 4-a)
- Autoritățile și trupele Uniunii Franceze continuă să încalce acordul de armistițiu în Indochina. (pag. 4-a)

Să extindem experiența fruntașilor în lupta pentru creșterea productivității muncii

De cîteva zile, oamenii muncii din întreprinderile industriale ale țării desășoară cu avînt lupta pentru realizarea angajamentelor pe care și le-au luat în cadrul etapei întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai. Printre angajamentele luate de colectivele de muncă, la loc de frunte figurează creșterea productivității muncii, factor de primă importanță pentru continuarea dezvoltării economice a țării, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

Dotarea întreprinderilor noastre cu utilaj tot mai perfecționat, creșterea pregătirii tehnice și profesionale a cadrelor din industrie, inițiativa creatoare în plin avînt a oamenilor muncii, au creat condiții pentru creșterea continuă, sistematică, a productivității muncii în fabricile și uzinele țării. A sporii productivitatea muncii înseamnă a produce cu același utilaj, cu același număr de muncitori, în același timp, o cantitate sporită de produse. Cu alte cuvinte înseamnă a pune la dispoziția cumpărătorilor produse mai multe și mai ieftine. Pe de altă parte, pe baza principiului socialist de salarizare, oamenii muncii care sporesc productivitatea, obțin câștiguri sporite, își îmbunătățesc condițiile de trai.

Lată dar ce importanță covârșitoare are pentru întreaga noastră economie națională, pentru fiecare om al muncii în parte, creșterea continuă a productivității muncii. Conștiința de acest lucru, marea majoritate a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din fabricile și uzinele țării își pun toată priceperea, toată inițiativa în slujba realizării acestui obiectiv. Alături de înaintatele metode de lucru sovietice, acțiunile inițiate de diferiți muncitori fruntași din patria noastră au adus și aduc un aport substanțial la obținerea unei productivități ridicate în unitățile industriale ale țării.

Unul din principalii factori care determină nivelul productivității muncii este gradul de folosire a utilajului. Experiența acumulată de colectivele de muncă dovedește că rezervele existente în ce privește folosirea mai bună a utilajului sînt practic nelimitate. Pe măsura progreselor tehnice înregistrate în întreprinderi, pe măsura ridicării pregătirii profesionale a muncitorilor și tehnicienilor, în întreprinderi apar noi acțiuni, noi inițiative, care duc la îmbunătățirea indicilor de folosire a utilajului, la creșterea productivității muncii.

În ultimul timp, sub îndrumul hotărîrii de a realiza în bune condiții sarcinile ultimului an din planul cincinal, oamenii ai muncii din locurile de muncă diferite, din sectoare de activitate diferite, au inițiat astfel de acțiuni valoroase. La uzinele textile „30 Decembrie” din Arad s-a organizat de curînd o secție de țesut rapid, bazată pe mărirea vitezei războarelor. O bază asemănătoare are și inițiativa brigăzii a 5-a U.T.M. de la fabrica „Industria Bumbacului” din București de a porni întrecerea pentru titlul de brigadă cu cel mai înalt indice de folosire. În șchea Boldești, petroliștii desășoară întrecerea pentru 1 Mai sub lozincă: „Fiecare gramic poate forța mai mult”. La combinatul siderurgic Reșița, folosind metoda Matulinei, muncitorii dau tot mai multe sarje rapide.

Si astfel de exemple pot fi continuate cu altele din sectoare de muncă și întreprinderi variate. Ele dovedesc creșterea conștiinței celor ce muncesc, a inițiativelor și priceperii lor, dorința vie de a participa într-o măsură cît mai mare la lupta pentru realizarea primului nostru cincinal.

Esențial este însă ca asemenea inițiative și acțiuni să fie generalizate, să devină un bun comun al tuturor celor ce

muncesc în sectoarele de muncă respective. Numai astfel realizările în ce privește un înalt indice de productivitate vor rămîne un privilegiu al unui grup restrîns de muncitori, vor contribui efectiv, pe ansamblul economiei naționale, la fabricarea de produse mai multe și mai ieftine. Să ne gîndim bunăoară, ce înalt indice de productivitate s-ar putea obține în industria metalurgică, dacă un număr mare de strungari ar atinge realizările pe care le obține Eroul Muncii Socialist Constantin Vasilache, strungarul care se apropie de hotarul celui de-al treilea mileniu.

Din păcate însă multe acțiuni valoroase izvorîte în focul întrecerii socialiste s-au pierdut pe drum sau au continuat să existe într-o sferă limitată. Astfel s-a întâmplat de pildă cu inițiativa pornită anul trecut de colectivul uzinei „I. C. Frimu” din Sinaia sub lozincă: „Mașinile noastre pot produce mai mult”. La fel s-a petrecut și cu acțiunea grupei sindicale nr. 19 de la uzina „21 Decembrie” din București de ridicare a cotașilor la nivelul muncitorilor fruntași, acțiune deosebit de importantă pentru creșterea productivității muncii.

Fie că a fost provocată de subaprecierea dovedită de unele conducători de întreprinderi față de aceste acțiuni, fie că provine dintr-o folosire formală, de paradă a lor, abandonarea pe drum a unor astfel de inițiative și metode de lucru nu a putut decît să influențeze negativ asupra activității întreprinderilor respective.

Generalizarea experienței fruntașilor, popularizarea metodelor lor de muncă și a inițiativelor lor este o condiție de seamă pentru asigurarea unui ritm continuu și ascendent al productivității muncii, pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor din ultimul an al planului cincinal. Această problemă trebuie să preocupe îndeaproape atît conducerea și cadrele tehnice din întreprinderi, cît și organizațiile sindicale. De asemenea, ministerele industriale pot și trebuie să sprijine extinderea metodelor de muncă înaintate prin organizarea de consfățuri, prin trimiterea de instrucțiuni și documentații detaliate asupra metodelor respective, etc.

Împreună cu cercurile ASIT, conducerea întreprinderilor au datoria să organizeze schimburi de experiență privind cele mai potrivite metode pentru ridicarea productivității, să popularizeze aceste metode prin conferințe, aplicații practice la locurile de muncă, etc.

La rîndul lor, comitetele de întreprinderi le revine sarcina de a folosi toate mijloacele de agitație de care dispun — ziare de uzină sau de perete, posturi de radio-amplificare, panouri, manifestări culturale, etc. — pentru a mobiliza un număr tot mai însemnat de muncitori la folosirea metodelor de muncă cu o productivitate ridicată. Important este ca extinderea acestor metode să se facă temeinic, ca ele să fie cunoscute în toate amănuntele și aplicate just. Oriunde s-ar manifesta, tendința de a se folosi metode înaintate doar pe hîrtie trebuie supusă unei severe critici.

Întîmpinînd ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc printr-un nou avînt al întrecerii socialiste, oamenii muncii din țara noastră sînt hotărîți ca în ziua de 1 Mai să raporteze partidului și guvernului noi victorii în lupta pentru plan. Călea cea mai sigură pentru obținerea acestor victorii este continuarea creșterii productivității muncii prin folosirea celor mai avansate metode de muncă, prin generalizarea experienței fruntașilor.

La sfîrșit a luat cuvîntul tovarășul dr. Petru Groza, care a evocat cîteva momente din viața lui Traian Vuia, subliniind datoria fiecărui om de știință din țara noastră de a face cunoscută și popularizată masele largi creația pionierului aviației românești Traian Vuia și meritele sale în domeniul cercetării aerului.

A urmat apoi vizitarea sălii Traian Vuia din cadrul Centrului de documentare tehnică. (Agerpres)

49 ani de la efectuarea primului zbor al aviatorului român Traian Vuia

La Centrul de documentare tehnică al Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice a avut loc recent aniversarea a 49 de ani de la efectuarea primului zbor al aviatorului și inventatorului român Traian Vuia.

La festivitate au participat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., academiștii E. Carafoli și Victor Eftimiu, prof. ing. N. Gheorghiu, prim locuitor al ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, prof. univ. Horia Hulubei, prof. univ. C. Nedelcu, aviator, inginer și tehnician de specialitate și vechi prieten și colaborator al lui Traian Vuia. Au luat cuvîntul acad. V. Eftimiu, prof.

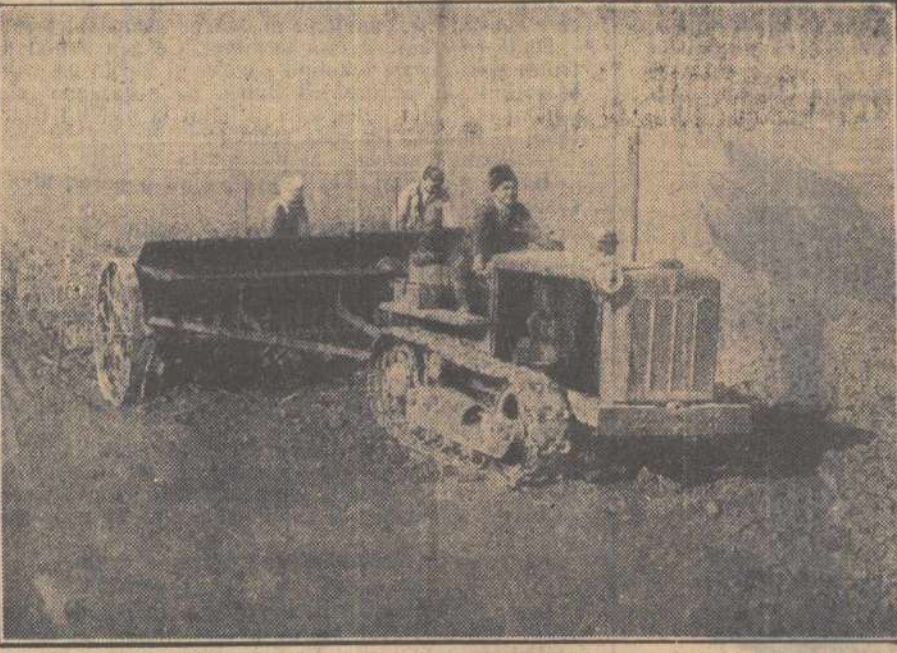
Sesiunea științifică a Institutului Agronomic din Iași

IASI (de la corespondentul nostru) Sîmbătă 26 martie au început la Iași lucrările celei de a 11-a sesiuni științifice a Institutului Agronomic din localitate. La lucrări participă numeroși oameni de știință, profesori, conferențieri, lectori și asistenți de la Institutul Agronomic. În cadrul lucrărilor acestei sesiuni științifice, care continuă și în cursul zilei de astăzi, se vor prezenta 59 referate pe diverse probleme, la care au luat parte 100 profesori, conferențieri, lectori și asistenți universitari.

Referatele tratează diverse probleme privind dezvoltarea agriculturii în Moldova. În ședința de sîmbătă au fost prezentate 20 de comunicări științifice, printre care: „Dezvoltarea învățămîntului agricol în Moldova”, „Cîteva observațiuni cu privire la veniturile bănești și repartizarea lor în gospodăriile agricole colective din raionul Iași”, „Cultura legumelor în raionul Iași și posibilitățile de extindere a ei” și altele.

NICI O ZI PIERDUTĂ IN MUNCILE AGRICOLE DE PRIMĂ VARĂ!

PE OGOARELE GOSPODĂRII COLECTIVE

Mecanizatorii din stațiunea de mașini și tractoare Cobadin, regiunea Constanța, s-au pregătit din vreme pentru executarea lucrărilor agricole de primăvară. În prezent, brigăzile de tractoare lucrează de zor. Ziilnic, sosesc la sediul stațiunii vești care vorbesc de munca lor rodnică. În cliseu: brigada a XII-a de la S.M.T. Cobadin pe ogoarele gospodăriei colective din satul Vișoara la semănatul mazărei. Foto: AGERPRES

Au terminat însămînțările din prima urgență

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — În multe comune din raionul Tulcea, regiunea Galați, însămînțările de primăvară din prima urgență au fost terminate în bune condiții înainte de termenul stabilit. Astfel, țărani muncitori din comuna Dunavățu de Jos, nu numai că au reușit să termine prințre primii însămînțările de

primăvară din urgența I-a, dar în dorința de a obține în acest an recolte cît mai multe și mai bogate au depășit suprafața planificată pentru însămînțări cu încă 116 ha. Fruntași sînt membrii gospodăriei colective „Partizanul Roșu”, care pe data de 18 martie au terminat cu însămînțările din prima urgență depășind supra-

fața însămînțată cu 11 ha. Ei au însămînțat 22 ha. cu orz, 6 ha. cu ovăz, 8 ha. cu floarea-soarelui, 5 ha. cu mazăre și 4 ha. cu cartofi, pe care i-au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat. Însămînțările din urgența I-a au fost terminate în comuna Murighiol, Mahmudia, Ada-Marinescu, Horia, Somova și altele.

In prima zi de lucru

DEVA (de la corespondentul nostru). Dornici de a obține succese în întrecerea patriotică, pornită în cinstea zilei de 1 Mai, țărani muncitori din raionul Hateg au început de la 22 martie însămînțările de primăvară. În a-

ceastă zi, colectiviiștii din comuna Rîu Bărbat au ieșit printre primii la însămînțări. Ei au reușit să semene 6 ha. cu ovăz, 6 ha. cu borceag și altele. De asemenea, în comuna Sîntămăria-Orlea au ieșit în

această zi la semănat 349 a-telaje. Pînă în seară au fost semănate zece hectare de teren. Țărani muncitori din comuna Puș au reușit să semene și ei în prima zi cînd au ieșit la cîmp 10 ha. cu borceag, orz, ovăz și altele.

Peste 900 ha. însămînțate

FLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Timpul prielnic din ultima săptămînă a permis ca în cele mai multe raioane din regiunea Ploiești să se intensifice ritmul însămînțărilor. Pînă acum au fost însămînțate cu păloase, așteclă de zahăr și mazăre peste 900 ha. pămînt. Tot odată,

s-au executat arături pe o suprafață de 250 ha. Fruntașii în campanie sînt raioanele Pogoanele unde s-au însămînțat 200 ha. Mizil, cu 177 ha. și raionul Buzău cu 150 ha.

Pentru însămînțări țărani muncitori și-au pregătit atît ogoarele cît și sîmînța după metodele agrotehnice indicate de tehnicieni. Astfel, pînă acum au fost gătite 12.952 ha. cu 259 080 tone îngrășăminte naturale, s-au selecționat 6.295 tone sîmînță și pe măsura suprafețelor însămînțate s-a făcut și tratarea sîmînței cu chimicale.

In raioanele Bacău și Tg. Ocna

Și țărani muncitori din raioanele Bacău și Tg. Ocna au început lucrările agricole de primăvară. Folosind toate atelele, țărani muncitori din comunele Plopana și Gloduri, raionul Bacău, au însămînțat în primele zile 25 ha. cu orz de primăvară în întreg raionul s-au însă-

șmînțat în primele zile 114 ha. cu orz, 19 ha. cu ovăz și 14 ha. cu mazăre. În raionul Tg. Ocna primii care au ieșit la semănat au fost colectiviiștii din comuna Ripile. Brigada de cîmp a acestei gospodării agricole colective a însămînțat numai într-o singură zi 5 ha. cu floarea-soarelui. Pe ogoare-

le comunei Berzești, printre primii care au început lucrările agricole de primăvară a fost comunistul Constantin Tăbărașu. În cele două raioane au fost însămînțate pînă la 25 martie peste 205 ha. cu diferite culturi de primăvară. (Agerpres)

Colectiviștii sînt exemplu

TIMISOARA (de la corespondentul nostru). La gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie” din comuna Bescenova Nouă, regiunea Timisoara, primăvară s-a făcut sîmînță nu numai prin timpul însorit din ultimele zile ci și prin forțata de oameni care domnesc aici. Camionul colectiviiștilor pleacă și vine încărcat cu oameni cu saci și unelte. Colectiviștii umblă grabiți încoace și încolo cu treburi, care prin mazăre, care la răsadnițe, ori prin șoproane. Oamenii nu vor să piardă nici un minut din vremea favorabilă lucrărilor

agricole de primăvară. Așa au muncit și anul trecut și nu a fost în zadar. Astfel au obținut peste 3.200 kg boabe de porumb la ha. De un ajutor prețios le sînt oamenilor sfaturile sefei de echipă, Barbara Ordăș, participantă la conferința pe tară a fruntașilor din agricultură: cîte noutăți nu le-a povestit ea de acolo! Josif Reghiz și Ion Cher sînt brigadierii pricepuți ai gospodăriei; oamenii din brigada lor au și însămînțat 18 ha. cu floarea-soarelui,

Ovăzul și cartoful au fost ierovizați. Și brigada legumicolă a lui Hristea Gaghii a trecut la muncă serioasă. Oamenii din brigada lui au confecționat 10.000 bucăți ghivece nutritive, au semănat varză în răsadnițe (care a răsărit deja), au pus în cîmp ceapă, morcovi și alte leguminoase. Colectiviștii n-au uitat nici de celelalte lucrări din gospodărie. De aceea au început pregătirile în vederea construcțiilor de magazii, de pătule, cotele de păsări, maternitate de scroafe etc.

Răspunsul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la o întrebare a corespondentului agenției TASS

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite răspunsul președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, la o întrebare a corespondentului agenției TASS. La conferința de presă din 23 martie, președintele S.U.A. D. Eisenhower, răspunzînd la întrebările reprezentanților presei despre părerea lui în ce privește o conferință a șefilor guvernelor marilor puteri, a declarat că, după părerea sa, o asemenea conferință ar putea fi precedată de tratative preliminare la care să participe miniștrii Afacerilor Externe. În ceea ce privește conferința șefilor

guvernelor marilor puteri, președintele S.U.A. a declarat: „Noi nu trebuie să pierdem speranța că la o eventuală conferință se va face un oarecare pas constructiv”. După parerea lui conferința șefilor guvernelor marilor puteri ar putea fi convocată fără vreo ordine de zi și în cadrul ei ar putea fi discutate toate problemele. Corespondentul agenției TASS s-a adresat președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, întrebînd-l care este atitudinea guvernului sovietic față de această declarație a președintelui S.U.A.

N. A. Bulganin a dat următorul răspuns la această întrebare: Guvernul sovietic, ca și înaintea, are o atitudine pozitivă față de ideea unei conferințe a marilor puteri exprimată de președintele S.U.A. dacă se are în vedere o conferință care să contribuie la micșorarea încordării în relațiile internaționale. În această ordine de idei se poate menționa în primul rînd faptul că guvernul sovietic a și făcut propunerea de a se convoca într-un viitor apropiat o conferință a celor patru puteri la care ar putea fi rezolvată problema privitoare la tratatul de stat cu Austria.

Cu sarcinile cincinalului îndeplinite „Electromagnetica” - București

Sîmbătă dimineața, în toate secțiile fabricii „Electromagnetica” domnea o însuflețire deosebită. Fiecare se străduia să muncească mai bine; în această zi se dădau ultimele produse în contul primului nostru plan cincinal, se realizau primele produse peste plan. Conștiința că nu mai lucrează pentru trusmești americani, pentru stăpîni de odinioară al fostei fabrici „Standard”, ci pentru ei și pentru bunăstarea întregului popor, i-a însuflețit pe muncitori, inginerii și tehnicienii întreprinderii „Electromagnetica” să fabrice în 4 ani și 3 luni atîtea produse cît erau prevăzute pentru 5 ani.

Lor, la fel ca tuturor oamenilor muncii din patria noastră le-a stat chează la succesul mare și neprețuit al ajutor sovietic. Colectivul întreprinderii se mîndrește cu faptul că în acest an la fabrică pentru prima oară în țară 68 de produse importante. Realizarea în anul 1951 a contoarelor electrice monofazice a adus înalta prețuire a partidului și guvernului, Premiul de Stat, inginerilor Cornel Andreescu, Vasile Stănescu și matrișterului Francisc Nieser. Anii care au urmat au fost ani de înaltă specializare în fabricarea de aparate electrotehnice și de telecomunicații.

Creșterea gradului de calificare al cadrelor și măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea întreprinderii și găsesc expresia în faptul că productivitatea muncii a crescut în anul 1954 cu 186,3 la sută față de anul premergător cincinalului. Aceasta, împreună cu lărgirea sectoarelor de muncă, ca de pildă cea de matrișerie, care produce azi de 20 ori mai mult decît în 1950, a permis ca producția să crească în ultimii 4 ani de aproape 3 ori. Prețul de cost a fost redus în acest timp cu 31,3 la sută la contoarele monofazice, cu 27,1 la sută la telefonul automat, cu 19,5 la sută la stațiile de radioamplificare, etc. Numai în anul 1954, prețul de cost a scăzut cu 6,2 la sută față de anul 1953.

În telegrama adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu ocazia mitingului festiv, muncitorii, inginerii și tehnicienii întreprinderii „Electromagnetica” s-au angajat ca pînă la sfîrșitul acestui an să înceapă fabricarea a încă 20 de produse noi, printre care aparate electrice de înaltă tehnicitate, un nou tip de aparat de radio și alte bunuri electrotehnice de larg consum. Ei vor continua cu avînt sporit lupta pentru ca marca fabricii să devină garanția unor produse electrotehnice de calitate superioară. (Agerpres)

„7 Noiembrie” - Craiova

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Zilele trecute, colectivul uzinelor de mașini agricole „7 Noiembrie” din Craiova a sărbătorit o mare victorie: îndeplinirea sarcinilor ce-i reveneau în cadrul primului plan cincinal. Se poate spune de altfel că înșirîi adevărată viață a uzinei a început odată cu cincinalul. Dintr-o fabrică neînsemnată cum era acum 4-5 ani, uzinele „7 Noiembrie” au ajuns astăzi în rîndul impurtantelor fabrici producătoare de mașini agricole din țară, obținînd în același timp și titlul de unitate fruntașă. În locul atelelor în care muncitorii lucrau cu strînguri mecanice și utilaj rudimentar, se ridică astăzi halele spațioase dotate cu strunguri automate, cu mașini moderne. Pornind de la un profil de fabricație cu totul redus, la început producînd doar cocs metalurgic, fontă cenușie și piese de fontă, în anii care au urmat, vechia fabrică metalurgică s-a transformat într-o puternică uzină producătoare de mașini agricole. An de an, lupind pentru a da agriculturii tot mai multe mașini și unelte agricole, muncitorii uzinelor au reușit să îndeplinească în numai patru ani și 75 zile sarcinile prevăzute în planul cincinal.

În această perioadă, productivitatea muncii a crescut cu peste 50 la sută față de sarcinile planificate, iar prețul de cost al produselor a fost redus cu 33 la sută. La mitingul care a avut loc odată cu sărbătorirea acestui succes, constructorii de la uzinele de mașini agricole „7 Noiembrie” s-au angajat să lupte cu și mai mult avînt pentru a împlini ziua de 1 Mai cu noi victorii, dînd cît mai multe mașini agricole.

Carnel REÎNTÎLNIRE

Sînt un cititor oarecare. Mă bucur, mă emoționez sau urăsc laolaltă cu eroul cărții, și pot recunoaște adîncă autorului ce mi-a inspirat asemenea sîmînțime, în stare să frămînte oamenii, să-i facă mai buni, mai drepți, mai curajoși.

În paragină. Acolo am aflat cîobani bătrîni, care au cunoscut pătîi, căldura unei sobe, mîncarea și îmbrăcămintea omenească, abia după ce pusesse piciorul prin paraga locului omului aparent sters, cu care călătorisem o după amiază.

N-aș face aceste reflecții dacă o carte și autorul ei nu mi-ar fi dat prilejul să reîntîlnesc un om și să revăd lucruri pe care le-am călcat cu ani în urmă. Sîntu cam patru ani de atunci. Trenul mă lăsase la Fetești; dar fînta mi-era mîl departe. Și cum în drumul meu nu pleca nici un camion, nici măcar o cotușă, am pornit-o pe jos. Din spre Dunăre rădea un obitcel umer care lăldăuza laurle și răcoarea frunzele. Spațiile întinse, împănate mîzleu de zi, cumpănile răzele ce punctau cerul fără potă, îi dădeau un sîmînțim de desolărită libertate și tîhnă. Atunci am cunoscut marea Bărăganului. După cîteva clipe m-a ajuns din urmă o sărăț și așa am înțeles un om care la prima vedere îmi făcea aceeași impresie ca și cea dintîi priveștea a Bărăganului ars de soare și prăjit: ceva banal, obișnuit.

Într-o duminică am trecut Borcea împreună cu oamenii din șapte sale și oaspeții veniți din Capitală. Gospodăria condusă de omul acela luase drapelul pe țară. Atunci l-am aflat așezînd corina la o scenă în aer liber, l-am zărit așezînd femeile să frigă cegă proaspătă pentru oaspeți, și l-am văzut, cu aceeași înfățișare modestă și stîngace, tînd drapelul din mîna trimisului Ministerului Agriculturii. Și erau acolo, în acea zi însoțită directori de la toate gospodăriile de stat din Bărăgan.

Cîna l-am înțeles ultima oară era la o consfătuire la Călărași. Atunci mi-am zis: lată unul din eroii zilelor noastre, unul dintre milioanele de oameni noi care cresc pe pămîntul țării... Bine-ar fi dacă scrierilor noștri, cîntăreții acestei epoci pînă de faște eroice, ar pune în plămăda eroilor lor cîte ceva și din trăsăturile acestor om.

Si lată că l-am reîntîlnit, tot așa de modest și de brav, în cartea lui V. Em. Galan, „Bărăgan”. Lată deci, că unul din scrierilor noștri — fîrînd figura omului nou al patriei noastre — a dăruit eroului său ceva și din viața directorului din balta Borcei.

Pe eroul cărții îl cheamă Filip. Și el, ca și omul în care vedeam un astfel de erou, au bătut aceleasi drumuri, au înfruntat aceiași dușmani și încearcă să trăiască aceeași viață. Trăiește ca și Filip în mijlocul Borcei și asudă ca și el, încercînd să repare o pompă la orezărie. Au același caracter și sub aceeași înfățișare se ascunde un om adevărat, unul din milioanele de eroi pe care-i înțeleg în Bărăgan și în Delta și în coclaurile maramureșene și pe care dorim să-i înțelegem cît mai des în literatura noastră.

Fie-mi îngăduit să mulțumesc scriitorului care mi-a dat prilejul să reîntîlnesc un om „obișnuit” și să revăd un Bărăgan grandios, OLGA ILIEȘ

Lădita

Remus Luca

un spin în suflet: „Ce-ar fi să le împart eu și eu Iacob? Frica i-a destrămat însă curind și gîndul asta...”

În anul 1929, într-o dimineață de februarie, Pavel Măruț mecanic pe una din locomotivele societății forestiere Lomaș din Toplița, s-a trezit mahmur după o noapte nemerită de chel: capul îi plănăsea de durere, gura-i era amară ca fieră și urechile îi vijilau. Deșteptătorul de pe poliță arăta ceasul șapte. Măruț s-a apropiat de fereastră și își lăsa fruntea de gemul aburit. Zău, pătrundea gheață prin ceața lăptoasă de afară, care-l asigura priveliștea altă de cunoscută a Mureșului sperind prin lina îngustă și pierzându-se departe spre apus, pe sub poalele muntelui.

Măruț coborîse pe scări, grele ca de plumb și iar îl văzu pe Ionuț Modorcea, mecanicul din sala motorelor, rînduși și clătina din cap: — Nu se poate, încă nu-i timp! Toată noaptea trezise să se stăpînească ca să nu-i strîmbească mîna vîntul, răzătoare, cu pumnul. Două săptămîni l-a fiert, răzărind, amînînd, și acum cînd cu chin cu vai se învîșe să se întîlnească, rînduși și clătina din cap: „Nu se poate! Noi nu putem rîde să pierdem încrederea muncitorilor”. Vorbea de încrederea muncitorilor și rînduși. În venită în minte scene risipite din întîmplarea de aseară, și-n fiecare revădea chipul cinic, plin de cute, îmbătrînit înainte de vreme, al lui Modorcea.

— Ești la comunisti Măruț? — îl întîmpinase bătrînu-l pe umăr. Ce surpriză! Te-am știut om mai moale, mai așezat! Și-apoi citi a fost seara de lungă, repetase într-una, ca un gramofon strîicat: Nu se poate. Politica voastră-i lășată de înțelepciune. Trebuie să fim prudenți. Și clipea nerăsuat dintr-un ochi.

Măruț încercase totul. Impresionat el însuși, dorise să-l îndulcească înima: „Pînă nu s-a mai văzut de-o lună, Măruț doar de lege. Căd oamenii de foame pe drum. Să-i vezi pe bieții copilași. Să topească. Nu mai cîntă, nu se mai joacă. N-ai mai scîrbit și salariul. Le-a tăiat creditul la prăvălia firmei. Oamenii sînt hotărîți la orice. Căutase apoi însuși să-l convingă cu argumente practice. Dacă mai așteptăm, va fi mai greu. Acum firma a primit o comandă de la stat și au nevoie de fiecare muncitor. Fiecare ceas de grevă înseamnă pentru ei pierdere. Gei de la Gheorgheni, Ditrău, Stînceni, Gălbăuș, Lunca Bradului, Răstău, Reghin, se spîrîină.”

Și pînă s-a răsuat, Modorcea clătina din cap: să nu grăbim lucrurile.

Pe la miezul nopții s-a sculat greoi ca un elefant de pe scaun și întinzîndu-se și cîscînd, l-a chemat la un spirit: „Hai că mi-s strepezii dinții de atîta poliție”. Măruț s-a împotolovit și atunci Modorcea a ris cu batjocura: „Așa-i. Ce să-i faci. La voi abstenința și principiile”. Apoi făcîndu-se serios: „Hă, poate om discută mai prieteneste”. Măruț l-a urmat, sperînd că pînă-n cele din urmă va obține măcar neutralitatea scodurilor. Măcar Modorcea, care atunci cînd tînu discursuri parca urla din șapte plămîni prin șapte gîtleuri, să-și tăie gura la adunarea sindicatului de mine seară, cînd va fi pusă chestiunea grevei; dar nu obținuse nimic și pe deasupra se și îmbătase ca un copilăndu.

— Si-acum? Acum ce-i de făcut?

Îngrijorarea pentru acțiunea pornită de ei îi limpezise dintr-o dată creierul, ca o baie de gheață; peste o jumătate de ceas, Balint, „bătrînu-l”, se va întoarce coborînd cu locomotivă lui primul transport de bușteni din munte, și va căuta și-l va întreba ce-a făcut cu materialul. Materialul care la ceasul asta ar fi trebuit să fi umplut demult traistele agitatorilor, la ceasul asta manifestele ar fi trebuit să umble din mînă în mînă prin fabrică și prin colonia din vale, la ceasul asta muncitorii ferindu-se prin culturi, pe după stivele de scinduri, ori de bușteni, ar fi trebuit să buchisească în grabă, lacomi de indrîjiți, chemarea de foc a partidului; iar el stă la geam să-și răcorească fruntea.

S-a apropiat repede de pat și s-a pleacă să scoată din loc obșnuit lădita lui de mecanic de locomotivă, în care pîșse tot materialul, așa cum îl primise ieri, pe nerăte, în gară, de la un celerist din Tirgu Mures. Lădita nu era la locul ei.

Măruț înlemni. O căută din ochi prin toată odaia. Lădita nu era nicăieri.

Poate o fi luat-o nevastă-sa, ca să pună bruma de mîncare pentru amiază. O strîigă:

— Iulia dragă, nu mi-ai luat tu lădita?

Femeia îi răspunse supărată din odaia vecină:

— Caută-ți-o pe unde-ai lăsat-o azi noapte. Într-o clipă, lumea i se-nuțea înaintea ochilor; neputincios să mai gîndească, se lăsa moale, pe marginea patului.

— Acum — gata!

Se ridică într-un tirziu, căutînd-o iar, fără speranță. Apoi, pentru orice eventualitate, coborî din lădita mai veche și plecă să-l caute pe Balint și să-l spuie tot ce s-a întîmplat.

Încă în aceeași seară, celula înrîmă l-a exclus pe Măruț din partid.

Lădita a găsit-o pe la ceasurile patru, după miezul nopții. Ceușan, lucrător la rampa de încărcare, în vreme ce se întorcea acasă, în drum, se așezase să se mai odînească și să-și sucească o țigară pe-o lăvă, cum se aflau multe lîndră portile baracilor în colonia din deal. Ceușan a luat lădita cu el, gîndindu-se că a doua zi va da cu muma de păgubas și drept cîștig, va face haz, glumind o leacă pe socoteala căsătoriei. Ajuns acasă, a deschis lădita curios să vadă oare ce mîncîncă cellalt. Și sub un castron, învelit în hîrtie și niște scule a dat de manifeste. A citit unul și s-a înfiorat, parc-ar fi tinut lădita în pumni. Ceușan fusese țărăn și se angajase la fabrică sperînd într-o plină mai bună; la patruzeci de ani, speranța din tinerețe se schimbase într-o amărăciune blîndă, purtată cu resemnare, străfulgerată din cînd în cînd de o disperată dorință de răfuială. Manifestul pe care-l frîntăia acum cu pumnii lui cîolănoși, vorbea o limbă răspîcată pe care înțelepciunea lui pătina nu îndrăznea să-o bănuiașă, dar o recunoștea, îi amintea de o voce pe care parcă o mai ascultase cîndva în nopți tainice, îi amintea de îndărătnicia tinereții sale și de speranța la care renunțase de mult. A chemat-o pe Lina, nevasta lui, pe care lucrul la rumeguș o îmbăcise cu praf pentru toată viața (și mînașiga făcută de ea miroșea a praf și a rumeguș făcîndu-i) și i-a citit manifestul, povestindu-i cum a dat de lădita.

Femeia mai înfi a început să plîngă.

— Unde le-ai găsit? Aruncă-le în foc, să nu dai de bai.

— Cum să le arunc în foc?

— Așa.

Ceușan s-a frîmîntat o vreme, tăcînd, apoi a hotărît: Nu se poate. Nu de ala le-ai făcut...

— Atunci dai-le înapoi.

— Nu știu cui să le dau și mă tem...

— Și dacă le-or găsi la tine?

— Poate nu le-or găsi.

Tăcînd iar, aprofundat fiecare în gîndurile sale. Pe urmă femeia spusese mereu stăpînită de frică:

— S-așteaptă pe Iacob să vorbim și cu el...

— Nu. El îi tină încă, ar putea face una necugetată.

— Cum?!

— Păi, el iese la vîitei.

— Atunci să le ascundem undeva...

— Poate că cineva le caută...

— Atunci să le duci înapoi.

— Cui? Nu știu a cui lădita.

— Caută! Nu știu cum dăunează.

În zori, Ceușan înalt și sfîrșit, girbov de-atîta ridicat, îmbrăcînduși în paltonul flocat, mai vechi decît tot ce-i venea pe lumea asta, porni cu pași nehotărîți să-l caute pe stăpînit lădita, pe care o ținea cu ferăla, în mîna depărtată de trup.

Iar frica cea adevărată începu din clipa în care Ceușan părăsi pragul ușii, urmărit de privirea neliniștită a femeii sale ușcată de ofiță. Și dacă lădita o fi fost din urmă lăsată acolo? Atunci pînă-n amiază și prăse spionii, îi prind poliștii, îi leagă și-l bat.

S-o arunca dar nevăzută de nimeni în șanțul drumului și să scape de acest gînd înspăimîntat.

Dar pentru o treabă ca asta n-avea putere. Slova asta cîntăta care pomenea despre suferințele sale nu putea fi a neprietenilor. Foile astea de hîrtie purtau în ele o putere mare, care pe el l-a cutremurat, l-a zgîndărit vechia lui speranță adormită și acum nu-l lăsa linștea cugetului.

Să lase lădita în șanț, s-o găsească vreun nemernic ci... Ar mai putea privi el în ochii limpei, curățai care primăverii al lui Iacob, fiecărui lui de șapte-sprezece ani, singur care l-a mai rămas din elci? S-a mai oprit odată, așezat pe-o lăvă, răsulînd greu și pe îndelete a căutat în urmă la viața lui de pînă acum și n-a găsit nici o fărîmă de care să-l fie rusine. Bucuros, și-a spus: „Ceuse, patruzeci de ani ai tinut cîntăta lînga inimuta ta flămîndă. Mai tîne-o măcar o săptămîna, pînă-l găsește pe căscatul care-a pierdut lădita asta!” și pîndind în toate părțile, a mai deschis odată lădita și cu mișcări prevăzătoare a scos una din foile tipărite și împăturind-o, a viril-o în sin, între picioare și cămașă, cu gîndul să l-o dea disează lui Iacob.

Apoi a pornit mai departe, gîndind „Acum, Ceușene, ochi să ai să vezi și cap să cugeti”.

Balint s-a uitat piezis la el, dintr-o parte, apoi a răspuns calm:

— Nu. Eu n-am pierdut nici o lădita.

— Atunci îl cunoști pe ala care a pierdut-o.

— Nu. Nu-l cunosc.

Ceușan n-a răspuns îndată. Cîteva clipe a stat nehotărît și pierdut lînga ușă, apoi privind fără încetare și stăruind drept în ochii lui Balint, s-a apropiat cîntăta de el și l-a spus coborîndu-și glasul, ce tremura ușor:

— Domnule Balint, mă jur pe inima copilului meu că-s un om cunscăde...

Balint s-a întors urcîndu-se, și-a tăcut, l-a pironit cîteva clipe lungi, oarecum mirat, iar Ceușan l-a răbdat privirea, simțind cum pe fața lui, fără să vrea, se ivește un zîmbet. A zîmbit și Balint, și-a zis prietenos:

— De ce-mi zici domnule? Eu nu-s domn.

Peste o săptămîna începea greva. În cea de-a treia zi de grevă, Pavel Măruț a fost arestat și dus la secția siguranței din Toplița. Acolo, într-o încăpere cu pereți despuiați și pături de igrie, fără altă mobilă decît masa de scris a comisariatului și o lăvă cludă așezată drept în mijlocul odăii, îl aștepta comisariatul Dogaru, un ins blond, negru și jovial: Seda la masă și mîncă vesel pe sine, slănină și ceapă. La intrarea lui Măruț, Dogaru zîmbi aproape prieteneste și-l întrebă cu voce pașnică:

— Aha, dumneata ești Măruț. Să trăiești! Cu ce te pînește serv?

Măruț se opri lînga ușă, descumpănit, miuit de un ușor fior de frică. Nu răspunse la întrebare.

— La loc domnule Măruț, continuă Dogaru, cu același glas pașnic de amfizion.

Măruț se așeză pe lăvă, îngîndurat. Se temea. Nu de pumnii lui Dogaru. Se temea de ei însuși. O-bida lui și ciuda împotriva lui Balint încă nu se stînseseră cu totul. Mai pîlpia: De-ar uita că l-au alungat dintre ei. De-ar uita de privirea necrutătoare a ochilor lui Balint. De sute de ori și-a adus aminte de ceasul acela groaznic; l-au judecat ca pe un străin, ca pe un tîlhar care le-a furat încrederea; pentru un ucigaș n-ar fi avut vorbe atît de ucigătoare. I-au spus: „Nu mai ești vrednic...” Și cel mai fără milă a fost Balint, „bătrînu-l”, omulețul acela blînd și monoton, care stie să fie atît de prietenos și de pîrîntesc; parcă nu l-ar fi cunoscut din copilărie, parcă nu el l-ar fi adus în partid. Iar acum, Măruț se temea să nu se nască în inima lui pornirea oarbă a războai.

Dogaru terminase de mesteacăt și acum curăța masa de firimituri și și ștergea briceagul mare, făcîndu-se, cu prăsele de lemn, împingîndu-l în închitură pe gîtle, la vale. Multumit și sătul se ridică în picioare și se întinse gîndit; se apropiase lenevos de Măruț și se așeză alături, pe lăvă. Îl puse o mînă pe umăr, întrebîndu-l:

— Cum naiba te-ai rătăcit printre comunisti, domnule Măruț? Doar ești om destept...

Măruț nu răspunse nici de astădată. Știa de la tovarășii săi că în astfel de împrejurări, omul trebuie să rostască cît mai puține vorbe și-aceste vorbe trebuie să fie cît mai mult gîndite. Înțelegea că Dogaru nu stie nimic, ori că stie foarte puțin și aștepta celelate întrebări ca să aile ce poate spune și ce trebuie să tacă.

Văzîndu-l că face, Dogaru continuă:

— Au crezut că dacă ești tînăr, ești și prost. Te-au dus cu cobza...

Măruț era la primul lui „interogatoriu” — simțea cum intră tot mai mult într-o stare de pîndă, de înfrîgurat agitație interioară, stăpînită cu tot mai mult singe rece; începu să creadă în puterea lui de rezistență și înțelese, înfiorat de bucurie, că ciuda lui pe Balint a pierit cu totul. Și gîndea: „El crede că eu ls comunist încă. El bine, eu n-am să-i spun că nu-s și nici că ls. Însă nimeni nu va putea spune pe urmă că m-am purtat altfel decît un comunist”. Gîndul asta îi scoase zîmbet pe chip. Dogaru înțelese în felul său zîmbetul asta și sîrînd în sus, începu să topăie greoi ca un urs pe picioarele sale scurte:

— Așa-i? Te-au crezut prost. S-au înșelat! Așa-i, domnule Măruț?

— Vă rog să-mi spuneți de ce-i vorba. Nu înțeleg. Multa negricioasă a comisariatului se-ntinse într-o dezolare fără margini:

— Domnule Măruț... Imi pare rău...

Măruț ghici, fără să-și dea seama cum și de unde, mai mult ca într-o presimțire, că acum Dogaru va schimba tactica, și începu să-i pîndească încordată mișcările moi, pașii domoli și pe măsură ce se apropia de el, toți mușchii trupului i se strîngeau încet, înțelegînd că în copilărie cînd se pregătea să sară asupra adversarului său la lîntă, acum însă pricepea că n-are voie să sară la bătaie, că acum lupă și altfel, nu-i o lăvă deschia, dreptă, ci una ascunsă, întorochiată și de mii de ori mai grea.

Pe neașteptate, Dogaru se așeză lărgă lîngă el și lărgă îl cuprinsă cu dreapta pe după umeri, într-un gest prietenesc, protector. Dar încordarea lui Măruț nu slăbi; și pumnii sting al comisariatului, repezit în sus, sună sec, ca într-un buștein gros și bine uscat.

Așa a început. Și a tinut trei zile și trei nopți.

În această vreme nesfîrșită, Dogaru și-a arătat toate fețele, iar Măruț, în înșiră și cu nimeni în seara decît celula comunistă din Toplița și a tăcut. Blînd și amical, Dogaru îl mîngîia obrazii singerați, jurîndu-se că-i vrea numai binele; „doar simțim, romini amîndoi” — iar Măruț nu voia să fie „romin” și tăcea. Dogaru se „supăra” și urla: „Boule, vî am în mînă pe toți, dar vreau să te scap pe tine că ești romin” — iar Măruț nu voia să scape și tăcea. Apoi Dogaru „își pierdea răbdarea”, iar Măruț gemea, înceea și tăcea. Pe urmă Dogaru își bătea loc, făcea glume și ironii, ridea de „prostia” lui, iar Măruț tăcea. A tăcut și atunci cînd, privindu-l printre genele mișcate Dogaru i-a spus: „Prostule”, tu răzbi pentru ei, și te-le-ai vîndut. Informația cum cumpărat-o de la un comunist?

În cea de-a patra zi, Măruț, cu tălpile picioarelor umflate, cu obrazii învinșiți, cu trupul plin de dungi negre, a fost transportat la siguranța din Tirgu Mures; a tăcut și acolo.

Cînd l-au dat drumul după cinci săptămîni, greva se terminase, cu o biruință: lădita, încercînd să-și ascundă mila din priviri, îi povestea cum s-au întîmplat toate aici, acasă, iar Măruț, se bucura liniștit că și-a răscumpărat greșala.

Desen de R. VOINESCU

Si a umblat două zile întregi, cu lădita în mînă, mîncîndu-se să dea pașilor săi un mers firesc, ochilor săi o privire neașteptată, trupului său mișcări domoale de om care n-are nici o treabă. De multe ori a tresărit bucuros cînd i se părea că privea cuiva la pirona întrebătoare, ori căta îngrijorată la lădita. De multe ori a tresărit cu spaimă, cînd privea cuiva va oprită asupra sa, i se părea bănuitoră și rea.

A umblat fabrica în lung și-n lat, și casele celor două colonii căutînd și neștiind pe cine așteptînd o întrebare, o vorbă; își alegea cărările cu violență, ca vultur, ca nu cumva să-l lădita la ochi; intra într-o casă prin vecini și întreba: „N-aveți nevoie de sare, că merge nevasta în sat?”

Nu, n-avem nevoie, răspundea vecinii, mirîndu-se. Ori nimereau prin sala cazanelor, cerînd o țigară, și se mira că oamenii n-au țigară să-l dea.

Neîngăduindu-și să vorbească multe, tăcea lăstîndu-se supus de gînduri. Rătăcind încetea și încetea, toată vremea cită-l rămînea după zece ceasuri de rătăciră, descoperind prin tîmpinele adînci ale minții lui, gînduri ascunde, care semănau cu cuvintele manifestului și adevăreau în fața conștiinței sale. Începea să-l încerce sfîșoasă și stăruitoare dorința să cunoască măcar pe unul din cei care au scris manifestul și să-l întrebă măcar una din întrebările care roiau prin cugetul său.

Și își dădea seama cu amărăciune că în viața lui puste n-are nici un prieten căruia să-i poată spune: „Iată inima mea!” Patruzeci de ani a trăit închis în sufletul său și între cei patru pereți ai căruia; și a tîrît în singurătate și pe Lina și pe Iacob. Și dintr-o dată simți că-i rusine.

Cînd a sîut pe locomotivă lui Măruț, a crezut că l-a găsit pe acela care știe ceva, căci țafa plină de ulei a mecanicului s-a luminat toată la vederea lăditei din mînă lui. Îndată însă s-a înăspărit, devenind parcă și mai neagră. Tîmîndu-se de o provocare, Măruț se-ntoarse, cu prefăcută nepăsare, și ca din întîmplare, izbi cu bocancul lădita cea veche. Zărînd-o, Ceușan oftă cu părere de rău. Nu-i a lui — lădita, coborînd repede de pe locomotivă. Ultimele se înăpăi, și se păru că recunoaște aceeași părere de rău și în ochii negri, mohorîți al mecanicului, dar n-a mai avut curajul să se întoarcă din drum.

Zădărnici îl mai caută — își spusese Ceușan — în timp ce se îndepărta de locomotivă. N-am să dau de el. Se hotărî să arunce lădita în Mures. Sculele de oțel vor trage-o la fund. Apa va pătrunde în lădita și va șterge pîrtitura. Pe malul apărî însă, hotărîrea lui se topi ca zăpeză. Un alt gînd își înfipse ca

ADY ENDRE, „POEME”

In românește de Eugen Jebeleanu

De curînd Editura de Stat pentru Literatură și Artă a scos de sub tirar un volum de poeme ale poetului maghiar Ady Endre, militant înflăcărat pentru prietenia dintre poporul său și poporul român. Volumul conține poeme alese și traduse de Eugen Jebeleanu, care a prezentat totodată publicului românesc în documentată prefață figura poetului, însemnarea prima contribuție mai serioasă și mai cuprinzătoare la popularizarea lui Ady Endre în țara noastră.

Unele traduceri mai vechi aparute după eliberarea țării noastre și datorate în mare parte tot lui Eugen Jebeleanu ne prezentau cîteva piscuri ale creației marelui poet în configurația generală a poeziei poporului maghiar. Cîteva eșecuri din opera poetului maghiar nu multumau însă actua de cunoaștere pe care o încearcă astăzi masele poporului nostru — eliberat, pentru literatură altui popor, cu care se simte înfrățit. Apariția volumului de „Poeme” al lui Ady Endre în traducere artistică realizată de Eugen Jebeleanu răspunde de aceea unei așteptări generale și este de dorit să fie urmată de alte traduceri din Ady ca și din alți poezi maghiari.

Ady Endre, unul dintre poezii care au urcat culmile cele mai înalte ale lirice, păstrează în poezia sa o actualitate a cugetării și simțirii care-l apropie de cititorul contemporan, trezindu-l față de luminoasă a luptei împotriva acelor care întunecă bucuria vieții. Nu geografa în 1918 gîndul alt de muncii de durere în care se zbătea poporul său și totuși încrezător în elanul lui revoluționar scria versuri tulburătoare prin profetia lor:

„Trăiesc în inimi tinere — și-n veci
În van se năpustesc pe viața mea
Bătrîne lavre, rele tîdve seci:
Sînt rădăcini în viața-mi, milioane.

Da, voi trăi, vă spun, și voi învinge
Cu dreptul vieții mari și dureroase.
Ocară voastră nu mă mai atînge:
Mă apără a tinerilor inimi”.

Ady Endre împărtășind idealul revoluționar era adică mîhnit de încetărea socială din Ungaria timpului său și deplină în versuri sumbre soarta poporului maghiar. Lirica lui vibrează de un patos emoționant care îndeamnă la luptă. Alături de versuri în care durerea pentru viața grea a poporului său la aspecte de revoltă biblică („Vai, ce or fi aînd cu el / Străvechi blesteme-grozitoare, / Această Soartă, soarta-i / A sorții-mi tragedie mare?”) poezia lui Ady Endre cunoaște răscolitoare chemări la revoluție și o mare și nestînsă nădejde în lumina unor vremi mai bune. Este uimitor cît de mult vorbește de viitor poezia lui Ady și cît de nezdărniciat este convingerea poetului că va veni negreșit acel viitor al libertății alit de aprig dor. Poetul așteaptă să răsară din mijlocul poporului asuprit un nou Doja, al cărui nepot se consideră, ca un „lăzar mîhnit pentru poporul său” ce se află, și spune: „Ochii mei, vai, nu știu

de-or să-l mai vadă, / Și nici voi, întristăți prieteni dragi, / Măreș sîntem mai mulți cît ce lupăm / Nu pentru noi, el pentru cei de Mîine — spune el în poezia care glorifică acii martiri ai poporului maghiar, „Cristosi uriași”. În multe dintre poeziile sale răsună acea îndemn la luptă pentru îndeplinirea unei uriașe datorii față de umanitate: cucerecirea libertății.

Cît de mult dorea acest popor încătușat lumina unei vieți mai bune și mai drepte în așezările ei ne spune poezia foarte tristă dar plină de revoltă „Freamătul toamnei”. Poetul asculta nu numai glasul contemporanilor ci și cel al zecilor de generații apuse care de cîndeva de mormint năvălesc parca spre lumea libertății pentru războinarii vieții chinuți pe care au dus-o:

„Ați auzit?
Toamna, cînd ceața în vîrtejuri pribegeste,
În noaptea cîntă bocește.
Răsună adînc ceva
E cineva ce-a strîns în el ofaturile toate,
E cineva ce-n scînduri vechi și măcinete
Bata.

Un om ce-a fost, de mult.
Cît a trăit, nu a lucit pe cer o stea.
Și-acu să vadă-o rază, bietu, ar-vea”.

Legat astfel de trecutul și de viitorul poporului său, popor de care „mîndru-trist fu todeauna” spune poetul, Ady este înoldeu, prin viața și prin creația sa, alături de idealurile fierbinți și înalte ale contemporanilor săi. El este mîndru de proletariatul maghiar:

„Biet tatăl meu, din zori în seară
Transpiră-n munci, din răspuneri,
Mai bun ca el nu-i om pe lume,
Nu, nicieri.
El poartă haine ponosite,
Dar mie-mi ia vestiminte noi,
Vorbînd de timpul ce-o să vină
Și pentru noi.
Pe tata-l umilesc bogății
Și-l în crunta lor robie,
Dar, seară, ne aduce-acasă
Nădejdea vie”, etc.

(„Cîntecul fiului de proletar”).

Și poetul nu se simte numai mîndru de proletariatul maghiar ci și alături de el („Înima-mi cu voi alegă, iat-o: / Frați al mei, o proletari maghiari!”) de aceea, după ce înfăie în versuri pline de indignare pe vinovații de izbucnirea primului război mondial a închinat versuri înflăcărte revoluționare din 1918. Deși grav bolnav el se afla printre membrii comitetului executiv al Budapestei. O boală grea și îngrozitoare l-a doborât în anul următor.

Cititorii noștri vor urmări cu emoție versurile poetului care și-a lăsat atît de mult poporului și a lăsat pentru o viață mai bună scrierile cu modestie dar și cu mîndrie:

„Un merit am: adînc văzui-am —
Lubit-am lumea mult suferitoare,
Pe-ai Viitorului curăți ostasi”.

GEORGETA HORODINCA

FABULĂ

Grivei

Cîndva flămînda halță țălită din pădure,
Dădea țiroale turmei, să sfîșie, să fure.
Dar cînd să dea năvală la strungă după miei,
Ca vijelia-n halță s-a repezit Grivei.
Iar după el, alți șase dulăi mai cu curaj,
Săriră ca s-apuce lupii de grumaj.
Și se înclină astfel o cruntă bătaie.
Tre-patru să fi fost, sau zece... Cine știe
Cîți lupi și-or fi dat duhul în colții lor cei tari!...
Așa îi izbăvira pe miei și pe măgari,
Dulăii celei stîine, în frunte cu Grivei.

„Trecut-au ani de atunci... să fie doi, sau trei.
Învîgătorii haltei — și mai ales Grivei,
Cu laude și cînte înconjurări de toți,
Uitără că pe lume mai sint alți lupi și hoși
Ce turmei-l dau țiroale, pofînd la prădăciune,
Și s-au culcat cu toții „pe lauri”, cum se spune.
Mîncare după pofță, odihnă după plac,
Iar grîji pentru slujbă n-avură nici de leac.
Și ce mai trai neneacă, și ce mai moleșală!
Dar turma? Ei, aici e-o altă socoteală

Dezbaterile problemelor de creație, organizată de Uniunea artiștilor plastici

Simbătă dimineața s-a deschis în Aula Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală dezbaterile generale a problemelor de creație, organizată de Uniunea artiștilor plastici, pe marginea Expoziției anuale de stat a artelor plastice din decembrie 1954. La deschidere au participat tovarășii: Constantin Ciocanu, ministrul Culturii, artiștii populari Camil Ressu, C. Baraschi, acad. Jean Steriadi, I. Iser, maestrul emerit al artei, Boris Caragea, președintele Uniunii artiștilor plastici din R.P.R., artiștii plastici din întreaga țară, critici de artă, reprezentanți ai editurilor din țara noastră și alții.

Dezbaterile participă pictorul sovietic V. P. Efanov, artist al poporului din R.S.F.S.R. membru al Academiei de Artă a U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin, și sculptorul A. P. Kibalinov, membru al Academiei de Artă a U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin.

Dezbaterile a fost deschisă de pictorul Camil Ressu, președinte de onoare al Uniunii artiștilor plastici din R.P.R.

Sculptorul Boris Caragea, după ce a salutat prezența artiștilor plastici sovietici, a arătat scopul actualilor dezbateri asupra problemelor creației plastice din țara noastră.

Sculptorul Anastasie Anastasiu, secretar al Uniunii artiștilor plastici, a prezentat apoi raportul Uniunii artiștilor plastici, care analizează problemele creației plastice din țara noastră în legătură cu Expoziția anuală de stat din decembrie 1954.

Primit cu căldură de către participanți, sculptorul sovietic V. P. Efanov a adus artiștilor plastici din țara noastră salutul prietenesc al artiștilor plastici din U.R.S.S. „Nu ne iubim patria ca și dvs. — a spus artistul sovietic. Așa că scopul nostru al tuturor este să dam patriei și poporului nostru opere de artă de un înalt nivel artistic și ideologic. Artiștii elstici români au aceeași mîndrie de a continua tradiția clasică a picturii românești și în același timp de a reflecta cel mai mult în lucrările lor viața poporului în aspectele ei cele mai tipice”.

Au început apoi dezbaterile asupra raportului prezentat de Uniunea Artiștilor Plastici la care au luat parte numeroși pictori, sculptori, graficieni, critici de artă.

Lucrările plenarei continuă astăzi 27 martie a.c. (Agerpres).

Informații

În curând se împlinesc 10 ani de la eliberarea Ungariei de către Armata Sovietică. La Asociația corespondenților presei străine a avut loc ieri seara o reuniune consacrată acestui aniversar. După ce au ascultat conferința ținută de E. Rohovec, secretar general al Asociației, participanții au vizionat două filme documentare prezentate de Ambasada R. P. Ungarie. Alături de conferință și filmele au fost urmărite cu mult interes.

Simbătă dimineața a sosit în Capitală, Bruno Bernini, președintele F.M.T.D., care va lua parte la manifestările Săptămîinii Mondiale a Tineretului.

Simbătă dimineața a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Berlin, o delegație a Academiei R.P.R., care va participa la sesiunea anuală a Academiei de Științe a R. D. Germane care va avea loc între 28 martie și 3 aprilie.

Din delegația condusă de acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Academiei R.P.R., fac parte acad. Emil Petrovici, președintele Filialei din Cluj a Academiei R.P.R. și acad. I. S. Gheorghiu, directorul Institutului de energie la Academia R.P.R.

Cu prilejul încheierii Săptămîinii Mondiale a Tineretului, luni, la ora 17, în Piața Republicii, va avea loc un mare miting al tineretului din Capitală. (Agerpres).

Pentru o cît mai bună aprovizionare cu produse animale

Munca oficiilor regionale și raionale de achiziții și contractări de animale ca și a întregului lor aparat de la raioane și comune, reprezintă un factor important în îmbunătățirea aprovizionării populației cu produse animale și a industriei alimentare cu materii prime. Îndeplinirea ritmică și pe sortimente a planului de achiziții și contractări asigură pe de o parte realizarea fondului centralizat al statului, iar pe de altă parte contribuie la dezvoltarea sectorului în țara noastră.

Analizînd munca organelor de achiziții și contractări de animale din regiunea Birlad pot fi apreciate realizările dobîndite în acest trimestru. Printre acestea trebuie subliniate: depășirea planului de achiziții cu peste 90 la sută, depășirea planului la încheierea de contracte la oi, porci și păsări.

Avînd în vedere marile avantaje de care se bucură cei ce predau vitele statului, atât la preț de achiziție cît și la preț de contractări, avînd în vedere succesele obținute în realizarea planului planului, la sortimentele de animale, în urmă la prețurile de contractări, la prețurile din cote, rămînd în urmă față de prevederile planului la încheierea de contracte la bovine, minzai și miei dovadă că munca dusă pînă acum de organele de achiziții și contractări de animale din regiunea Birlad are lipsuri, că ea nu se desășoară încă la nivelul posibilităților existente.

Pentru îndrumarea și controlul unităților subordonate, oficiul regional Birlad de achiziții și contractări de animale, al cărui director este tovarășul Grigore Porumbescu, are la dispoziție o serie de servicii și secții. Buna organizare a muncii aparatului regional, astfel ca acesta să poată efectua un control și o îndrumare eficace la raioane, antrenarea — în acest scop — a tuturor serviciilor, este o condiție importantă pentru bunul mers al lucrărilor.

Numei că la oficiul regional nu există suficientă preocupare pentru desășurarea unei munci de coordonare cu sprijinul tuturor serviciilor.

Serviciul planificării de exemplu, condus de tov. Vasile Severin, are datorită de a ține gînd la realizările de la raioane. Datorită acestui fapt, este o posibilitate de a interveni imediat cînd observă o rîmănire în urmă, este posibilitatea de a analiza și a ajuta operativ unitatea respectivă. Cel drept datele sînt înregistrate cu multă exactitate dar nu folosesc nici tov. Severin, nici conducerea, care — de multe ori — nici nu este informată asupra situației de pe teren.

BRIGADA DE TINERET

Cristea Jercău coborî din tramvai și cu pas sprinten se îndreaptă spre poarta uzinelor. Era devreme. Razele soarelui, primele raze răsărite peste linia orizontului, păreau mai degrabă o pulbere aurie. Iși aminti de brigada de tractoriști. Poate că acum făcuse încăleci în timoșii alături de care lucrase în S.M.T. mai bine de o lună, salutul acest răsărit de soare strîmînd tractoarele pe braze. Amintiri frumoase, prieteni, îi duceau gîndurile înapoi spre S.M.T. Dar acum avea în față uzina. Privi lungul și al hălelor apoi grăbi pasul nerăbdător să-și revină la muncă în uzină. Desigur că în viața brigăzii se petrecuseră destule lucruri și cele noi n-avea să le spună și el despre cele petrecute în S.M.T.

În secție se duse de-a dreptul la panoul brigăzii. Cercetă graficul. Brigada era cu o zi și jumătate înaintea planului.

Mihai Popa, șeful brigăzii intră în secție, ca de obicei, însoțit de tovarășii săi. Discuțau despre filmul cel vizionaseră în colectiv, seara. Pentru fu primul care-l observă pe Jercău.

— Ura, băieții! Brigada e completată! S-a întors Jercău. Toți se repeză apoi să-și îmbrășeze tovarășul, să-i vorbească despre activitatea brigăzii.

— Știi, am început un curs de perfecționare tehnică. Îi ținem la colțul roșu. În curînd o să începem să lucrăm piese pentru motorul de 450 HP. Duminică mergem la Muzeul de Artă Populară. Luna trecută a fost bătălie mare la noi. A trebuit să terminăm motoarele „I.A.R.”. Am ajutat și brigăzii lui Homeghi și celei a lui Iona. Jercău zîmbea fericit, neîntînd pe care să-l asculte mai înlît.

Seruatul prelung al sirenei uzinelor curmă însă discuția. Hala mare a secției de ajustaj se umple treptat de zgomotul muncii.

Drapelul de frunță

Din viața brigăzii a treia de calitate, de la secția ajustaj motoare sînt multe de povestit. Această brigadă, din care face parte și comunistul Cristea Jercău, se numără printre cele mai vechi din cele peste 50 de brigăzi de tineret care lucrează în cadrul uzinelor „23 August” din Capitală. A fost înființată în 1952, iar Mihai Popa a fost ales atunci responsabilul brigăzii și pînă azi tot el a rămas. E un băiat harnic și prietenos. Acum brigada lui Mihai Popa este mîndră uzinelor. Mihai Popa nu va uita niciodată bucuria ce a simțit-o în ziua cînd i s-a înmînat pentru prima dată drapelul de brigadă frunțată pe ramura din raionul 23 August.

„Era pe la sfîrșitul lunii decembrie a anului trecut. În sala de festivități a uzinelor „23 Decembrie” se adunaseră sute de tineri, conducători de brigăzi din întreprinderile metalurgice ale raionului 23 August. Privirile tuturor erau mereu atrase de drapelul de frunță, ce fusese așezat lângă masa Președintelui. Cui anume îi va fi înmînat? Era întrebarea ce frîntina pe fiecare. Apoi, cînd veni timpul decernării drapelului, Mihai Popa auzi rostindu-se numele brigăzii sale. Înlît parca nu-i veni să creadă. Apoi urzi fericit pe scenă. În sala se dezlănțu furtună de aplauze, iar el — primind drapelul de frunță — rosti doar trei cuvinte: „Îl vom păstra”.

Insemnări din caietul brigăzii

Răsfoind caietul brigăzii poți citi, ca într-o carte, drumul avîntat pe care l-a parcurs brigada, drum din care n-au lipsit nici greutățile, nici momentele — de grea cîmpănă. Astăzi ai în față un colectiv de opt tineri atrinși legați între ei prin auzințele, prin entuziasmul lor tineresc, prin munca lor de zi cu zi, prin însuși felul lor de viață. Dar cum se petreceau lucrurile în brigada cu un an în urmă?

„Mihai Popa fusese din nou chemat la comitetul U.T.M. al uzinei și din nou fusese criticat. Situația brigăzii nu era de loc satisfăcătoare. El, Mihai Popa, încercase să se

plîngă că n-are cu cine să facă treaba, însă secretarul organizației de secție, după ce-l ascultă îi spune:

— Ai la cine găsi ajutorul, tovarășe Popa. Comitetul, tov. maestrul Zaharia, Cristea Jercău, și alții ca el. Trebuie să luți cu greutate, nu să încurcești brațele a neputință.

Mihai Popa gîndi îndelung la sugeriile secretarului organizației. Avea dreptate. În brigadă erau oameni de nădejde ca Cristea Jercău, Sora Catana și Constantin Zaharia, maestrul brigăzii. Un nucleu sănătos care putea și trebuia să exercite o influență pozitivă asupra celorlalți.

Cînd intră în secție, Mihai Popa constată că începutul se și făcuse. În timp ce el fusese la comitet, veniseră de la montaj, după piesele ce trebuiau să fie executate de brigada. Piesele nu erau însă gata. Maistrul Zaharia se apropiase de tinerii din brigadă și li se adresa cu vorbă cîmpănă:

— Ei, vă convine să-și arătați cu degetul? De ce vecești, brigada lui Dinu, este în urmă și voi codaci!

Alexandru Panțiru, un meseriaș bun dar cam răgășos, sări cu aspe:

— Da ce, să-i duc în apate pe alde Bulgar, un chilangiu, sau Păun, care abia ține să-și țină pila în mînă?

Maistrul Zaharia nu se dădu bătut, el continuă:

— Răul cel mare stă în faptul că nu luăm brigada. Fiecare se socotește pe sine mai presus și nu colectivul. De aceea nici nu va ajuta între voi.

Trepat tot, alară de Micea Bulgar, care plecase lînd o înfășurare zălemlă și după aceea nici nu s-a mai întors la brigadă au înțelece că mîna avea deaparte. Discuția s-a prelungit și după orele de lucru. De atunci, în brigada a treia a tineretului de la ajustaj-motoare, lucrurile au început să se schimbe. De atunci însemnările din filele caietului brigăzii vorbesc despre lucruri tot mai frumoase.

Tăria colectivului

Într-o seară brigădiștii au rămas după orele de lucru și au confectionat rafturi speciale în care au aranjat piesele venite de la uzină, după specificul lor. Într-altă seară, Mihai Popa a adus niște cutii cu voșele și pensule. Au vopsit bancurile, menghințele, dulapurile. Ordinea și disciplina au luat tîrziu locul dezordinii și lipsei de disciplină. Cuvintele maistrului le stîrnesc ambiția și le deschese ochii. În viața și munca tinerilor din brigada au apărut preocupări noi, preocupări pentru însușirea unor calificări complexe, ridicarea nivelului cunoștințelor tehnice, dezvoltarea cunoștințelor de ordin general. Alexandru Dumitru a urmat ciclul II al școlii de calificare și a fost înscris într-o categorie superioară. Dinca Constantin a căpătat o calificare superioară, pe urma rezultatelor obținute la examenele date în fața comisiei tehnice a uzinei. Panțiru se va înscrie în toamnă la cursul de maistr. Și dincolo de orele de muncă, brigada facează un tot unit. De neînmănată ori, brigada a mers în colectiv la spectacole de teatru și cinema, a frecventat expozițiile, terenurile de sport. Viața colectivă a brigăzii de tineret de la secția de ajustaj motoare, ce se întinde astăzi și dincolo de zidurile uzinei. Îi face pe tineri să simtă mai din înălțimea prieteniei adevărate ce-i leagă, tăria colectivului.

Aceasta se vedește și din faptul că de luni de zile nici unul din membrii brigăzii n-a rebusat vreă pîslă, că niciunul nu are absențe în producție, că toți laolaltă sînt frunțași în muncă.

Luna trecută brigada a realizat planul de producție cu două zile mai devreme. Luna aceasta și-a propus să termine planul cu trei zile înainte de termen și sînt semne serioase că va reuși, pentru că gîndurile celor opt tineri din brigadă sînt îndreptate în viitor, pentru că sînt conștienți de faptul că munca lor slujește poporului.

I. CIMPEANU

Guvernul Hatoyama interlat în parlament în privința politicii externe

PEKIN 26 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: După cum relatează ziarul din Tokio, în sedința din 24 martie a Camerei Inferioare, partidele de opoziție au interlat guvernul Hatoyama în privința politicii externe deose de actualul cabinet.

Răspunzînd la interlat, ministrul afacerilor externe, Șigehimî, a spus că promovarea comerțului japono-chinez face parte din programul politic al actualului cabinet. De aceea, a adăugat el, vizita unei delegații chineze în Japonia va fi bine venită. Șigehimî a adăugat însă că schimbările comerciale cu R.P. Chineză vor fi efectuate (întinduse seama de îngrădirea impuse de „embargo” al institutului de S.U.A.

Vorbînd despre eventuale tratative între Japonia și U.R.S.S. în vederea normalizării relațiilor dintre cele două țări, Șigehimî a spus că ele vor fi duse pe baza politicii externe de pace a Japoniei, Uniunea Sovietică, a subliniat vorbitorul, a fost sinceră atunci cînd a propus tratative care vor aduce rezultate bune dacă și Japonia va da dovadă de sinceritate.

Șigehimî a declarat însă că guvernul, a-lunci cînd se gîndește la îmbunătățirea relațiilor cu China și Uniunea Sovietică, „fîne seama pe deplin” de relațiile americano-japoneze și că tratativele cu U.R.S.S. vor fi precedate de „convorbiri” cu guvernul de la Washington.

Declarația recentă a lui Hatoyama că nu are nimic de obiectat împotriva stocării de arme atomice în Japonia, a fost atacată violent de membrii opoziției. El i-a cerut lui Hatoyama să făgăduiască poporului japonez că nu va permite stocarea de arme atomice străine pe teritoriul Japoniei. Răspunsul lui Hatoyama a fost însă evaziv.

Răspunzînd la alte întrebări, el a declarat că guvernul său va cere Statelor Unite să restituie la o dată cît mai apropiată insulele japoneze Okinawa și Bonin.

Apropiata retragere din Coreea a șase divizii de voluntari chinezi

PHENIAN 26 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Reprezentantul statului major al voluntarilor chinezi a anunțat la 25 martie, că în lunile martie și aprilie vor fi retrase din Coreea șase divizii de voluntari chinezi. Reprezentantul a declarat de asemenea că generalul Ian De-ji, comandantul voluntarilor chinezi, s-a retras în China. În prezent, voluntarii chinezi sînt comandați de generalul Ian Iun.

Ministrul Afacerilor Externe al Canadei cere reglementarea pașnică a problemei Taivanului

OTTAWA 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, Pearson, a rostit la 24 martie în Camera Comunelor din Canada o cuvîntare consacrată situației în strîmtorarea Taivanului.

Deși în general Pearson a aprobat orientarea agresivă în politica externă a S.U.A. față de Republica Populară Chineză, totuși el a criticat unele aspecte ale politicii externe americane, printre care și poziția S.U.A. în ce privește insulele Quemoy și Matsu. Adresîndu-se în mod vădit guvernului S.U.A. Pearson a declarat că obligația automată a Canadei de a participa la orice război, „care ar amenința” Statele Unite nu implică și „războaiele cu caracter limitat sau cele periferice” pe care ar putea să le ducă S.U.A. și nu înseamnă că Canada ar fi obligată să lupte pentru insulele Quemoy și Matsu sau „să sprijine regimul naționalist chinez” (adică pe clankaiștii). „Ar fi o tragedie — a spus Pearson — dacă ar începe operațiuni militare de mari proporții sau operațiuni militare de orice fel pentru stăpînire a acestor două insule, care de fapt sînt o parte a Chinei continentale.”

Pearson s-a pronunțat pentru reglementarea pașnică a problemei Taivanului pe calea „unor tratative diplomatice directe”.

Cine e pentru și cine e împotriva dezarmării

De o lună de zile la Londra au loc lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Deși sedințele sînt secrete, anumite zădăre și posturi de radio occidentale retransmit o serie de informații prin care caută să arunce asupra Uniunii Sovietice vîna greutăților, pe care le întîmpină lucrările tratativelor de la Londra.

În interviul acordat corespondenților din Londra al agenției TASS, A. A. Gromiko, reprezentantul U.R.S.S. în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, demască minciunile și calomniile lansate de presa capitalistă, dînd amănunțit asupra propunerilor sovietice.

În esență, Uniunea Sovietică propune mai înlît, ca un prim pas, limitarea forțelor armate și a cheltuielilor militare la nivelul existent la 1 ianuarie 1955, urmată apoi de reducerea forțelor armate și a armamentelor clasice, reducerea care să fie efectuată în două etape. După efectuarea primei etape, odată cu trecerea la cea de-a doua să se efectueze și încetarea producției de arme atomice și cu hidrogen urmînd ca odată cu terminarea celei de a doua etape să se interzică armele atomice și cu hidrogen.

În scopul exercitării controlului internațional necesar asupra respectării de către state a convenției menționate, se prevede constituirea unui organ internațional permanent de control. Organul internațional de control va dispune în permanență în toate țările semnatare ale convenției de cîte un grup de inspectori care, în limitele funcțiunilor de control exercitate de ei, ar avea oîncînd acces neîngîrît la toate obiectivele supuse controlului. Se prevede că pentru realizarea inspectiilor se va recurge la un personal selecționat pe plan internațional.

Propunerea sovietică este nouă și extrem de importantă, ea ținînd totuși seama de obiectivele pe care le-au ridicat puterile occidentale. Este cunoscut faptul că aceste puteri, în repetate rînduri au susținut că dezarmarea nu poate avea loc decît în etape, că interzicerea armelor atomice trebuie precedată de reducerea armamentelor clasice și că trebuie acordat un interes deosebit problemei controlului. După cum se vede din noile propuneri sovietice, guvernul U.R.S.S.

GH. SASU

Declarațiile d-lui M. Petitpierre, președintele Confederației Elvețiene, în legătură cu agresiunea de la Berna

BERNA 26 (Agerpres). — În ziua de 24 martie a.c. președintele Confederației Elvețiene, d. Max Petitpierre, care este în același timp și ministru de externe, răspunzînd unor interlati adresate guvernului a făcut în fața Consiliului național (parlamentul elvețian) o declarație în legătură cu atacul criminal fascist săvîrșit împotriva Legației R.P.R. de la Berna.

El a început prin a arăta că atacul criminal a provocat în Elveția „o vie emoție, prin caracterul lui excepțional”.

DI. Petitpierre a făcut, folosînd datele autorităților elvețiene, o expunere asupra pregătirii și săvîrșirii atacului.

Conform acestor date planul agresiunii a fost conceput încă din noiembrie 1954. Grupul de criminali s-a întrunit la 12 februarie a.c. în Germania occidentală în orașul Constanța, la hotelul Hohenzollern. La 14 februarie ei au trecut frontiera în Elveția într-un automobil în care au ascuns armele ce se aflau în patru valize mari.

DI. Petitpierre a căutat în expunerea d-sale să justifice atitudinea autorităților elvețiene care, după cum se știe, n-au arestat pe agresori și n-au restabilit imunitatea diplomatică a legației decît după 42 de ore de la începutul agresiunii.

DI. Petitpierre a declarat că contrariu informațiilor publicate în presă, mai ales de către zărele străine, nici un document al legației nu a putut fi luat.

Ancheta făcută pînă în prezent — a spus DI. Petitpierre — nu a evidențiat încă dacă criminalii „au primit ajutor și asistență din partea vreunei organizații din care ar fi făcut parte sau din partea unui serviciu de spionaj sau de contraspojan străin”.

Această problemă — a spus DI. Petitpierre

— „nu trebuie considerată ca fiind definitiv rezolvată”.

„Se cuvine mai înlît, a spus președintele Confederației Elvețiene, să afirmăm aici că Consiliul Federal condamnă fără rezerve agresiunea al cărei obiect a fost legația Romîniei. El deplînge această agresiune și regretă în special că ea a făcut o victimă în persoana șefului Aurel Setu”.

Cu privire la cererile guvernului romîn față de guvernul elvețian, și la refuzul de a extrăda pe criminali, DI. Petitpierre a învocat argumentul că Elveția nu are niciun tratat de extrădare cu România și că conform legilor elvețiene extrădarea nu se acordă pentru infracțiunile comise pe teritoriul Elveției.

„În schimb — a adăugat el — autoritățile elvețiene au obligația de a urmări pe autorii agresiunii în iși tribunalelor elvețiene”.

Cu toate că într-o altă parte a expunerii sale DI. Petitpierre a afirmat că Consiliul Federal „va continua să se însore din principiile dreptului internațional care singure trebuie să eluminescă relațiile între state și între guverne”, referîndu-se la cererea guvernului romîn ca guvernul elvețian să acorde statutul romîn desăgubirii pentru prejudiciile aduse și desăgubirii familiei lui Aurel Setu, el a declarat că „singura chestiune pe care Consiliul Federal și-o poate pune este: acordarea unei desăgubiri văduvei lui Aurel Setu, pentru motive de curtoazie internațională sau pentru motive de umanitate”.

În încheiere DI. Petitpierre a afirmat că „Consiliul Federal din partea sa dorește ca această afacere să se poată termina fără noi dificultăți în relațiile cu guvernul romîn”.

Opinia publică arabă condamnă cu indignare provocările Turciei împotriva Siriei

DAMASC 26 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul agenției United Press, la 25 martie cercuri guvernamentale siriene au confirmat că de-a lungul frontierei siriene sînt concentrate trupe turcești. După cum se anunță, trupele turcești au ocupat clădirile școlii și alte clădiri din Gaziantep, Kilis și Mardin, localități situate în apropierea frontierelor siriene.

BEIRUT 26 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „An Nur” care apare la Damasc, scrie: „Poporul, opinia publică și presa Siriei condamnă cu indignare provocările făcute de Turciei împotriva Siriei. Poporul Siriei nu se teme de amenințări și provocări. Căușă a se vede dintr-o parte americanii care înțeleg că Turcia nu poate să determine pe guvernanții turci să pasescă pe această cale. Fără sprijinul lor, Menderes n-ar fi îndrăznit niciodată să acționeze așa cum acționează în prezent față de Siria”.

Ziarul „Le Jour”, menționează că actualile nerăsunate ale Turciei sînt un rezultat al intrigilor S.U.A. și el Angliei. „Numai americanii și englezii, scrie ziarul, au putut să determine pe guvernanții turci să pasescă pe această cale. Fără sprijinul lor, Menderes n-ar fi îndrăznit niciodată să acționeze așa cum acționează în prezent față de Siria”.

CAIRO 26 (Agerpres). — Ziarul „Al Gumhuria” arată într-un articol de fond că metodele de intimidare și amenințările la care recurg statele imperialiste, printre care și Turcia, „nu vor frînge împotriva popoarelor din Egipt, Siria și alte state arabe față de tratatul turco-irakian sau vreun alt pact militar”. Ziarul „Al Ahram”, referîndu-se la stîrnea despre concentrarea trupelor turce la frontiera Siriei, relevă că „turcii... încep să se joace cu focul, noi îi sfătuim să fie mai rezonaibili”.

Poziția Egiptului față de pactul turco-irakian

NEW YORK 26 (Agerpres). — După desmințirea specială a postului de radio Cairo cu privire la unele afirmații atribuite lui Salah Salem, un purtător de cuvînt al delegației egiptene la O.N.U. a dezmințit că iulul său declarațiile atribuite de unele organe ale presei străine ministrului Orientării Naționale al Egiptului, după care Egiptul ar fi gata să se alature pactului agresiv turco-irakian. Purtătorul de cuvînt a declarat că „este inexactă afirmația că Egiptul și-ar fi revizuit atitudinea față de pactul turco-irakian. Egiptul continuă să se opună acestui pact considerînd că el distruge solidaritatea arabă”.

În declarația purtătorului de cuvînt al delegației egiptene la O.N.U. se subliniază că Egiptul face parte din alianța inter-arabă împreună cu Siria și Arabia Saudită. El a mai adăugat că la sfîrșitul acestei luni va avea loc o conferință a primilor miniștri ai celor trei țări „în scopul întăririi solidarității militare, politice și economice a țărilor arabe”. În încheiere purtătorul de cuvînt a reamîntit declarația ministrului egiptean al Orientării Naționale Salah Salem, care a relevat că „Egiptul nu se va lăsa influențat de nici un fel de presiuni din afară”.

ge mărirea forțelor armate ale Franței, Angliei și a celorlalte țări vecine cu Germania? Și în condițiile unei creșteri a forțelor armate în Europa occidentală nu mai încap îndoială că țările lagărului păcii îl vor stringe și mai mult rîndurile pregătindu-se de apărare.

Iată prin urmare cum puterile occidentale, înarmînd Germania occidentală împiedică o dezarmare generală. Aceste puteri nu sînt interesate în dezarmare ci în vorbire despre dezarmare. De aceea și gluma nerușată a înființării în S.U.A. a unui „minister al dezarmării” al cărui scop — așa cum arată însăși presa americană — este să arunce praf în ochii lumii, să facă să se creadă că Statele Unite sînt altă de domnie de pace încău au înființat pînă și un minister care nu există în nici o țară. Nu degeaba ziarul britanic conservator „Daily Telegraph and Morning Post” referîndu-se la numirea lui Stassen în noul post sublinia că „în relația lui Stassen va sta sarcina elaborării unei politici noi cu ajutorul căreia să poată măcar să smulgă de la ruși superioritatea lor propagandistică”.

Cum s-ar spune, S.U.A. nu au nevoie de dezarmare ci de propagandă despre dezarmare, pentru a zăpăci mințile oamenilor, pentru a leși basma curată din această afacere murdăra a cursei înarmării, aruncînd vina pe alții. Acest lucru l-au făcut S.U.A. și celelalte puteri imperialiste și înainte de al doilea război mondial prin vorbărie interminabilă despre dezarmare purtată în cadrul a tot felul de conferințe internaționale și în cadrul la Liga Națiunilor. Și atunci ele au respins propunerile sovietice de dezarmare. De aceea e tirziu, e parte tirziu pentru a minți lumea. De aproape 38 ani este cunoscută poziția Uniunii Sovietice în problema păcii și a dezarmării și nici un fel de înființare de noi ministere în țările capitaliste indiferent ce nume pacifice ar purta nu mai poate ascunde adevărul. Popoarele lumii cer interzicerea armelor atomice, cer încetarea cursei înarmării și înțeleg că stîlpul în fațmei pe maniacii atomici americani și englezi care ridică obstacole în calea rezolvării celei mai importante probleme internaționale, problema dezarmării.

GH. IOSUB

Sesiunea Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. Dezbaterile din Consiliul Republicii Franceze

a luat sfârșit

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 martie a avut loc ședința de închidere a primei sesiuni a celei de-a 4-a legislaturi a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. În sala marelui Palat al Kremlinului se aflau deputați, numeroși oaspeți, ziariști sovietici și străini. În loji au luat loc șefii unor dătre reprezentanțe diplomatice străine. După cuvântările deputatilor Praskova Malinina (președinta colhozului „12 Octombrie” din regiunea Kostroma), Andrei Romashev (inutul Habarovsk) și ministrului de Finanțe al R.S.F.S.R. Ivan Fadeev, Sovietul Suprem a aprobat Bugetul republicii pe 1955.

Bugetul a fost aprobat în unanimitate. După aceea a fost ales Președintele Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

Mihail Tarasov a fost ales în unanimitate președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. Au fost aleși de asemenea 12 vicepreședinți și 13 membri ai Prezidiului.

Sovietul Suprem a trecut în continuare la examinarea problemei privitoare la constituirea guvernului — Consiliul de Miniștri al Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse. A fost ales guvernul Federației, și confirmată ministrii. Aleksandr Puzanov a fost confirmat președinte al Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R. În cadrul ședinței a avut loc solemnitatea remiterii către R.S.F.S.R. a ordinului Lenin — cea mai înaltă distincție guvernamentală cu care Republica a fost distinctă în mai 1954 cu prilejul celei de a 300-a aniversări a reînnoirii Ucrainei cu Rusia, pentru succesele remarcabile înregistrate de poporul rus și de toate popoarele Federației Ruse în construcția de stat, economică și culturală.

După remiterea ordinului, Kliment Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., a rostit o cuvântare închinată cu căldură de deputați. El a felicitat Republica, pentru înalta distincție, care re-

prezintă o mărturie a respectului, recunoștinței și dragostei profunde a tuturor popoarelor U.R.S.S. față de marea popor rus. Oprimu-se asupra sarcinilor de viitor ale Federației Ruse, Kliment Vorosilov a spus: „Noi, oamenii sovietici, considerăm că o datorie sfântă a noastră să ținem prin toate mijloacele marea noastră țară la socialismul și democrația a cărei forță reprezintă cheia cea mai sigură a păcii în întreaga lume. Vom lărgi și de acum înainte colaborarea frățescă și vom întări prietenia cu marea popor chinez, cu oamenii muncii din toate țările democrat-populare.

Poporul sovietic, ca și celelalte popoare iubitoare de pace se pronunță ferm și neclintit pentru pace. Aceasta corespunde firii lor, principiilor și ideologiei lor. Dar nimeni, după cum s-a mai arătat nu va reuși să le găsească neputința. El vor da răspunsul cuvenit oricărui provocare agresivă. Noi nu putem fi intimidati prin basme despre pierirea civilizației mondiale în cazul unui nou război. Noi știm că dacă imperiaștii vor dezlănțui încă odată un nou război mondial, va pieri nu civilizația, ci sistemul capitalist, care și-a trăit traiul. Prin lupta sa consecventă împotriva primejiei unui nou război, pentru pace, pentru asigurarea securității colective, pentru existența pașnică, Uniunea Sovietică și-a câștigat un prestigiu bine meritat și încrederea a milioane și milioane de oameni din toate țările lumii. Oamenii muncii din întreaga lume știu că dacă agresorii nu au reușit până în prezent să înceapă un nou război, acest fapt, într-o anumită măsură, întreaga lume îl datorează Uniunii Sovietice, marelui Chinei și tuturor țărilor democrat-populare, politicii lor hotărâte și clare de pace, precum și marii contribuții a Republicii Indiene la cauza întăririi păcii și prieteniei între popoare.

Sesiunea Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. se declară închisă.

PARIS 26 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor care au avut loc în după amiaza zilei de 25 martie în Consiliul Republicii au mai luat cuvântul senatorii comunisti Berlioz și Debu-Bridel, republican social.

Berlioz a declarat că ordinele va vota pentru acordurile de la Paris se va pronunța împotriva votului poporului său. În ceea ce privește „concilierea franco-germană”, a subliniat Berlioz, aceasta nu este cu putință înăuntrul unui bloc militar, ci implică în primul rând eforturi în direcția asigurării păcii în Europa.

Vorbind despre politica externă de pace a U.R.S.S., Berlioz a amintit că guvernul sovietic a prezentat în repetate rânduri propuneri îndreptate spre consolidarea păcii, propuneri care corespund în întregime aspirațiilor poporului francez.

Reînvierea wehrmachtului agresiv, a declarat el, ar însemna o trădare a intereselor naționale ale Franței, iar poporul nostru nu va accepta niciodată acest lucru.

„Republicanul social” Debu-Bridel a vorbit despre primejia pe care o constituie pentru întreaga Europă reînvierea forțelor armate germane. El a cerut ducerea de tratative între marile puteri în problema germană înainte de ratificarea acordurilor de la Paris.

Ca răspuns la replica ministrului Afacerilor Externe, Pinay, că Franța nu-și poate asuma inițiativa unor asemenea tratative „fără aliați ei”, Debu-Bridel a exclamat: „Oare Franța nu mai este o țară independentă care să poată întreprinde acțiuni de sine stătătoare pe arena internațională?”

Ședința a fost apoi suspendată, ea fiind reluată seara târziu.

Înaintea de reînnoirea ședinței, 11 senatori aparținând grupului „republicanilor sociali” au depus un amendament cerind suspendarea ratificării până în momentul în care guvernul vest-german va garanta că nici un fost criminal de război german nu va parti-

cipa sub o formă sau alta în serviciile noului administrații militare din Germania.

În cadrul dezbaterilor, senatorul Henry Thores (republican social) s-a pronunțat cu hotărâre împotriva ratificării, denunțând caracterul fals al amenințărilor anglo-americane, potrivit cărora S.U.A. și Marea Britanie ar putea reînarma Germania occidentală fără consimțământul Franței.

Prinul ministru Edgar Faure a intervenit apoi în discuții, căutând să anuleze impresia lăsată de discursul lui Thores. Faure, repetând cele spuse de Pinay, a declarat că dacă acordurile nu vor fi ratificate „aliații occidentali” ai Franței „vor reînarma totuși Germania occidentală”, sau vor adopta așa zisa „strategie periferică” care ar duce la „izolare” Franței.

După intervenția primului ministru al mai luat cuvântul clișia senatori.

Dezbaterile au fost reluate în după amiaza zilei de 26 martie. La începutul dezbaterilor, moțiunea prejudicială depusă de senatorul Jean Chainton, care propunea amânarea fără termen a discuțiilor, a fost respinsă.

Discuțiile generale asupra acordurilor de la Paris au luat sfârșit și s-a trecut la discutarea și votarea pe texte a acordurilor.

Luând cuvântul, primul ministru francez, Edgar Faure, a repetat aceleași argumente cu privire la „izolare” Franței și a declarat că în cazul respingerii acordurilor de la Paris ar fi imposibil să fie începute noi negocieri cu S.U.A. și Anglia în legătură cu „garanțiile” privitoare la înarmarea Germaniei occidentale. Edgar Faure a cerut din Consiliul Republicii să ratifice acordurile de la Paris fără nici un fel de amendamente.

Palatul Luxembourg continuă să fie înconjurat de puternice detașamente de poliție, care împiedică accesul în incinta senatului a delegațiilor venite din toate colțurile Franței pentru a cere senatorilor să respingă acordurile care pun bazele reînvierii wehrmachtului nazist.

Spioni și diversioniști ciankaiști condamnați la Canton

SANHAI 26 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Potrivit relatărilor „ziarului Nanfeng”, organele de securitate publică din provincia Guangdong în orașul Canton au arestat, cu ajutorul populației, un grup de spioni și diversioniști ciankaiști format din 26 persoane.

Acastă bandă de criminali pregătea acte de diversione și asasinat în masă la Canton în ziua celei de a 5-a aniversări a formării Republicii Populare Chineză. Șeful grupului au urmat un instructaj special în

Taiwan. Ei pregăteau acte de diversione în uzine, fabrici, în teatre și parcuri, culegeau informații secrete. Asupra bandiiilor au fost găsite substanțe explozibile, arme etc.

În cursul cercetărilor, toți acuzații și-au recunoscut crimele. La 19 martie, Tribunalul Popular orășnesc din Canton în baza Constituției R.P. Chineze și a Decretului cu privire la pedepșirea contrarevoluționarilor, a condamnat la moarte nouă criminali. Restul criminalilor au fost condamnați la închisoare pe diferite termene.

Spionul american Berson recunoaște crimele săvârșite împotriva R. P. Chineze

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relatărilor presei, americanul Malcolm Berson, care la 27 februarie anul curent a fost pus în libertate de către autoritățile Republicii Populare Chineze, după ispășirea pedepsei cu închisoarea, la care a fost condamnat pentru spionaj, a sosit la 23 martie la New York. Pe aeroport Berson a declarat reprezentanților presei: „Sînt vinovat de spionaj militar”. Berson a arătat că în luna iunie 1945, a început să lucreze în China pentru Biroul de informații strategice (Serviciul de spionaj militar-politic, înființat în timpul războiului). „Acesta a sosit la începutul activității mele de spionaj”, a spus el. Berson a relatat apoi că în anul 1951 a culege informații și le transmitea altor agenți americani. „În urma crimelor mele am fost arestat la 23 iulie 1951 pentru spionaj. Mi-am recunoscut vina și am făcut declarații sincere.”

El a relevat că a fost condamnat la o pe-

deapă ușoară și că luna trecută a fost expulzat din China de către autoritățile Republicii Populare Chineze.

După cum relatează ziarul „New York Times”, Berson a mai adăugat că dacă ar fi vrut „să mintă”, „ar fi fost bine plătit de aliații lui război și de capitaliștii care pregătesc dezlănțuirea unui nou război. Lor le trebuie asemenea minciunilor pentru a obține el mai multă carne de tun”. Aci, convingerea, dintre Berson și reprezentanții presei a fost tulburată. Totuși, el a putut să mai sune cuvintele: „Vreau să spun numai adevărul”.

Potrivit relatărilor ziarului „New York Times”, Berson a vizitat redacția acestui ziar, unde a declarat că în timpul cît a stat în închisoare — în China — nu a întîlnit nici un singur deținut care să fi fost condamnat pe nedrept, sau pe baza unor simptome bunei. „Toți condamnații — a declarat Berson — erau vinovați de crimele de care fuseseră învinuiți”.

Evenimentele din Vietnamul de sud

SAIGON 26 (Agerpres). — Secetele religioase care s-au răsădit împotriva guvernului Ngo Dinh Diem, au hotărât ca începînd de duminică 27 martie la Saigon să fie declarată grevă generală pentru a-l silii pe premierul Ngo Dinh Diem să-și remanieze guvernul.

Capetenile sectelor religioase declară că orașul Saigon va fi „complet paralizat” de trupele sectelor care au început să taie toate comunicațiile feroviare și rutiere cu capitala Vietnamului de sud. Trupele guvernamentale sînt în stare de alarmă, iar comandamentele

suprem al corpului expediționar francez a consemnat în cazărmi toate unitățile în subordine.

Locuitorii europeni au fost ațuți înșelent ca la 27 martie să nu-și părăsească casele. În așteptarea unor grave tulburări, populația Saigonului face rezerve de alimente și apă.

Se anunță că în vestul Vietnamului de sud, unitățile generalului Băcut au început să taie liniile ferate și să interzică circulația pe șosele și căile de apă care duc către orașul Saigon.

Autoritățile și trupele Uniunii franceze continuă să încalce acordul de armistițiu în Indochina

HANOI 26 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Franceză de Informații, unități ale forțelor de rezistență din Patet Lao, staționate în zona de regupare Muen Pen, provincia Sam Neua, au fost atacate la 13 martie de către grupuri armate ale forțelor Uniunii franceze.

Atacul s-a produs după ce delegațiile forțelor de rezistență din Patet Lao și delegația guvernului regal din Laos au dat publicității la 9 martie o declarație comună în care își tau angajamentul de a pune capăt oricărei acțiune ostile.

La 19 martie grupuri armate din Laos

au deschis foc de mortiere și mitraliere asupra unor unități ale forțelor de rezistență din Patet Lao care staționau la Nahinh, dar au fost respinse.

Cu două zile înainte, trupele guvernului regal din Laos au parasutat numeroși soldați în regiunea Muen Pen. De asemenea grupe armate din Laos au minat șoseaua care leagă localitatea Nakong cu Nahinh la 4 kilometri de Muen Pen.

La 15 martie un grup de 200 de soldați înarmați din Pakha au atacat alte puncte de regupare ale unităților de rezistență din Patet Lao.

Un savant american despre primejia experiențelor atomice din S. U. A.

NEW YORK 26 (Agerpres). — Oamenii de știință americani continuă să atragă atenția asupra primejiei serioase pe care o reprezintă intensificarea experiențelor cu arme atomice în S.U.A. Profesorul Sturdevant, de la Institutul de tehnologie din California arată că dacă aceste experiențe vor continua timp de o generație, o treime din copiii americani s-ar putea naște cu seroase deficiențe fizice, care ar duce la o degenerare a speciei.

În ciuda avertismentelor oamenilor de știință, guvernul din S.U.A. continuă să ație isteria atomică în Statele Unite. Una din ultimele acțiuni în acest sens este publicarea de către guvern a unui mic manual, în care populația americană este sfătuită ca în even-

tualitatea unui atac atomic să... sape adăposturi în curți sau pe cîmpuri, sau să se ascundă la nevoie după ziduri și uși.

Indignarea și îngrijorarea produse în străinătate de isteria atomică din S.U.A. au determinat însă cercurile conducătoare americane să fie mai circumspecte. În acest sens, este semnificativă declarația făcută în cadrul unei conferințe de presă de Lewis Strauss, președintele comisiei pentru energia atomică din S.U.A., care a devaluit că această comisie a aminorat cu 10 săptămîni publicarea raportului asupra efectelor experienței cu bomba cu hidrogen efectuată în 1954 în Pacific, de teamă să nu influențeze în mod nefavorabil „o fază a relațiilor dintre S.U.A. și țările aliate”.

Grevă funcționarilor publici din Finlanda continuă

HELSINKI 26 (Agerpres). — Grevă funcționarilor publici din Finlanda continuă. A paralizat în întregime circulația pe căile ferate și se restrînge asupra muncii în producție. În porturi se află un mare număr de

vase nedescărcate. Astfel, în portul Helsinki din 42 de vase sînt descărcate doar șase. Cîteva vapoare au fost nevoite să facă cale întoarsă, iar altele s-au îndreptat spre Stockholm pentru a fi descărcate.

Concursul internațional triunghiular de tenis de masă

Ziua a treia a concursului internațional triunghiular de tenis de masă au consemnat afirmarea unor elemente tinere din țara noastră. Tinerii noștri reprezentanți s-au comportat peste așteptări. Pe lista evidențiatilor trebuie înscrise numele Getei Strugaru care aia a fost învinsă de Eva Koczian cu 3-2 Martie Golopența care a pus în dificultate pe Simone (învingătoare lui Angelica Rozeanu), Anita Babikian care a pierdut meciul cu Covic, campionoa Iugoslaviei, cu 2-3, datorită emoțiilor și Irma Magiari, excelentă în jocul pierdut la limită cu Urek. Mențiuni deosebite se cuvin de asemenea tinerilor Botner, Bujor și Gavrilescu. Dintre celelalte rezultate trebuie remarcată victoria obținută de Sari Szasz în fața lui Kerekese.

În cursul dimineții și după amiezii, s-au înregistrat următoarele rezultate:

Simplu bărbăți: Preotesei-Negreanu 3-2; Genteru-Ananighian 3-0; Harastasi-Hossu 3-0; Pesche-Saibalian 3-0; Marcovic-Andronache 3-0; M. Popescu-Ionescu Soare 3-0; Gruic-Bujor 3-0; Sido-Tulcea 3-0; Vogrinic-Sirilincan 3-0; Szepesi-J. Garabedian 3-0; Stan Ilie-Lăzărescu 3-1; Somogyl-Grünfeld 3-0; Koczian-Gavrilescu 3-1; G. Garabedian-Hudeț 3-0; Botner-Barlovic 3-2.

Simplu femei: Szasz-Tompa 3-0; Zeller-Dumitrescu 3-0; Simone-Golopența 3-1;

Govic-Babichian 3-2; Rozeanu-Barasch 3-0; Kerekese-Nicolic 3-0; Urek-Magiari 3-2; Koczian-Strugaru 3-2; Șterfuri de final: Rozeanu-Urek 3-0; Simone-Govic 3-1; Szasz-Kerekese 3-2; Koczian-Zeller 3-2.

Dublu mixt: Rozeanu, Sido-Dumitrescu, Hudeț 3-0; Nicolic, Gruic-Strugaru, Harastasi 3-1; Szasz, Reiter-Tompa, Gavrilescu 3-0; Simone, Somogyl-Covic, Marcovic 3-0; Kerekese, Koczian-Barasch, Barlovic 3-0; Zeller, Gantner-Babichian, Botner 3-2; Urek, Vogrinic-Golopența, Popescu 3-2; Koczian, Szepesi-Magiari, Bujor 3-0; Șterfuri de final: Simone, Somogyl-Szasz, Reiter 3-1; Kerekese, Koczian-Zeller, Gantner 3-1; Rozeanu, Sido-Nicolic, Gruic 3-0; Koczian, Szepesi-Vogrinic, Urek 3-1.

Dublu bărbăți: Sido, Koczian-Andronache, Gavrilescu 3-0; Harastasi, Popescu-Preotesei, Lăzărescu 3-0; Vogrinic, Gruic-Pesch, Bujor 3-1; Marcovic, Botner-Garabedian, Silirincan 3-1; Barlovic, Hudeț-Stan Ilie, Negreanu 3-1; Reiter, Gantner-Hossu, Ionescu 3-0; Șterfuri de final: Szepesi, Somogyl-Marcovic, Botner 3-0; Reiter, Gantner-Barlovic, Hudeț 3-1; Vogrinic, Gruic-M. Popescu, Harastasi 3-1; Perechea Sido-Koczian s-a calificat fără joc.

Concursul continuă astăzi dimineața începînd de la ora 9.30 și după amiaza cu începerea de la ora 17.

Întîlnirea de fotbal Dinamo București-Flamura Roșie Arad

Sportivii și amatorii de spectacole fotbalistice din Capitală au prilejul să urmărească azi după amiaza, cu începerea de la orele 16, desfășurarea partidei Dinamo București-Flamura Roșie Arad, programată în cadrul etapelor a V-a a campionatului categoriei A.

Liderul competiției, Dinamo București, a realizat până acum rezultate mai concludente decît cele ale formației ardene și este favoritul întîlnirii. Cu toate acestea, Flamura Roșie nu poate fi socotit un partener dinainte

învin, mai ales că se va strădui să se realizeze după proaspătul eșec suferit la Constana.

Întîlnirea, programată pe stadionul „23 August”, va fi arbitrată de M. Crutescu.

În jurul orei 17 repiza doua se va transmite la radio pe programul II.

În deschidere, de la orele 14.15, se va juca partida dintre echipele de tineret ale acestor formațiuni.

Manifestări în Capitală

Atletism: Stadionul Tineretului, ora 10: concurs organizat de asociația Știința.

Fotbal: Stadionul Dinamo, ora 10.30: Dinamo 6 — Fl. roșie Șt. Gheorghie.

Handbal: Stadionul Progresul F. B., ora 10.15: Știința I.C.F.—Flacăra Ploiești, ora 11.30: Dinamo București — Dinamo Orașul Stalin.

Lupte: Sala Dinamo, ora 9: Finalesle campionatului republican.

Natație: Bazinul Floreasca, ora 9: concurs organizat de asociația Știința.

Rugbi: Stadionul Progresul F. B. ora 16: Progresul F. B. — Dinamo 1; Stadionul Tineretului, ora 10: Dinamo București — Constructorul Orașul Stalin; ora 11.30: Progresul Sănătatea-Minerul Petroșani; Teren Parcul Copilului, ora 16: Locomotiva — Constructorul.

Tenis de masă: Sala Floreasca, ora 9.30 și 16: finalele turneului internațional.

Volei: Sala Gulești, ora 12: Constructorul Buc. — Voința Orașul Stalin (feminin).

Însemnări

18 din 18

Echipele bucureștene participante în campionatul republican de volei (masculin) au jucat ieri după amiaza, în sala Gulești, ultimele partide din turul competiției. Într-oare dintre aceste formațiuni frunțase s-a terminat cu victorie echipele Locomotiva și Progresul I.T.B., care au învins pe C.C.A. și, respectiv, Dinamo 1.

Clar și categoric a fost succesul echipei Locomotiva. „Cefetșii” cu o bună cunoaștere a jocului, au arătat multă coeziune, și-au terminat acțiunile cu lovituri puternice, au dovedit un bun blocaj. Aceste calități le-au permis, peste eforturile făcute de C.C.A., și cu toate că în apărare de pe fundul terenului mai au slăbiciuni, să câștige partida în numai trei seturi.

Prin această victorie, Locomotiva și-a consolidat primul loc în clasament, totalizînd în nouă jocuri 18 puncte din 18 posibile. Sînt rezultate bogate ale unei prădări temeinice, ale unei munci perseverente, ale unei concepții sănătoase despre sport, care merită să fie subliniate.

La această rubrică ne-am ocupat de faptul că stațiile de radioamplificare de pe stadionul Dinamo și Republicii din Capitală nu transmit, pentru informarea spectatorilor, formațiile e-

chipelor. Această atitudine necesară cît programelor ce se vînd pe teren înseamnă obișnuit formații greșite. Poate că s-a repetat, fără să se fi schimbat o iotă, și miercuri, cu prilejul meciului Progresul-C.C.A., disputat pe stadionul Republicii.

În schimb, la volei și la tenis de masă, în sala Gulești și în sala sporturilor de la Floreasca, tot în cursul acestei săptămîni, spectatori au fost înștiințați la microfon asupra formațiilor echipele. De ce atunci la fotbal să se procedeze altfel?

Acastă lipsă de preocupare am pus-o la început pe seama unei simple „scăpări din vedere”. Faptul însă că nu s-a urnit nici măcar un deget pentru remedierea situației naste întrebarea: E numai „scăpare din vedere”?

Răspunsul îl vom afla chiar astăzi, la stadionul „23 August”, cînd vom putea constata dacă se iau sau nu măsuri pentru informarea spectatorilor, prin stațiunile de radioamplificare, asupra formațiilor exacte ce le vor prezenta pe teren echipele angajate în joc.

Am asistat zilele trecute la un meci de fotbal disputat în Capitală pe terenul din strada Veseliei, în re-

de, care interesază în mod deosebit, se poate spune că n-a existat vreun învins sau învingător. Și-au câștigat laude, deopotrivă, jucătorii ambelor formațiuni și antrenorii lor (doi foști internaționali: Lușoș la Metalul-Electromagnetica și Ion Bogdan la Flamura Roșie), pentru concepția sănătoasă despre sport pe care au dovedit-o aceste echipe în manifestarea lor publică.

E un bun exemplu pentru jucători și antrenori indiferenți de categoria în care activează, oferit de două echipe relativ anonime, participante într-un campionat regional.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. orele 11: Fidelio; orele 19.30: Gianni Schicchi, O Noapte furtivă, Noaptea Walzei; Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comediei) orele 10: Doamna nevastă; orele 15: Floarea purpurie, orele 19.30: Cei din Dangard; Național „I. L. Caragiale” (sala Studiu) orele 10: Ultima oră, orele 15: Mielul turbit; Armatei (sala Magliure) orele 10: Avarul, orele 15: Maseca (B); orele 19.30: Furtuna de primăvară; Armatei (sala din cal. 13 sept.) orele 10: Văcu Vodă, orele 19.30: Piriului; Municipal orele 10: Cum va place, orele 15: Cîinele grădinarului, orele 19.30: Neisprăviti; orele 19.30: Drumul soarelui; Operetă orele 10: Casa cu trei lei, Teatrul Magliure de stat din Cluj sala din str. Lipsanilor nr. 63, orele 19.30: Cîinele grădinarului; Ansamblul de estradă al R.P.R. (sala din Cal. Victoriei 174) orele 20: Să cîntă muzici; Ansamblul de estradă al R.P.R. (sala din str. Al. Popov nr. 23), orele 19.30: Magazin de stat; Ansamblul de estradă al R.P.R. (sala din Dobrogeanu Gherea nr. 4) orele 20.15: Concert de muzică ușoară, dirijat de H. Mălineanu; Ansamblul de estradă al

R.P.R. (sala Dăles) orele 16: Recital umoristic de N. Siroe, orele 20.30: Concertul „Pe 7 note”; Echipe artistice a C.C.A. (str. Uranus nr. 6) orele 19.30: Cu cîntec înalt; Fătfrîscă (sala Orfeu) orele 11: Artiștii pădurii, orele 19.30: Frații Lău; Cîrcul de stat orele 16 și 20: Carnavalul circului.

CINEMATOGRAFIE: Patria, București, Al. Popov, 8 Martie, Volei: Atențiune! Bandiți!, Republica, L. C. Frimuzelul, Vasile Roșii, Al. Sahia: Poteci primejioase; Înfrățire între popoare, Elena Pavel, Victoria, Gh. Doja: Chemarea destinului; Maxim Gorki: Crăiasa broscuț; Tim-puri Noi: Antime în forest; Balomul este al nostru; Grlu nou; Paharul revarsat; Lumina: Vălahele; Unirea: Amiralul Nahimov; Cultural, Ra-bova: Desfășurare; Si file face sport; C. David: Scanderbeg; Flacăra: Expresul de Nürnberg; Gelozia bat-o vînt; L. Vladimirovici: Fără acoperș; Unor din: Vădușca; Vădușca: Vădușca; Muncă: Comediantii; Arta: Copiii parizianilor; Populare: Ne-am înfîntat undeva; M. Eminescu: Pricătoarea pe gheacă; Miorla; 1. Mă Roma, orele 11: Noștrii; Marie sperantă; 28 August, Poca Simo-dana cu cameli; Ilie Pintilie: Nicholas Nickleby; 8 Martie: Examen de maturitate; Libertăți! Un vals vîntat; N. Bădescu: Sîntul; Gh. Ghibu: Aventurile vasului Bogatir; Olga Bădescu: Septembrie

gii.

LOTO-CENTRAL

Centralizîndu-se pe întreaga țară vinzarea biletelor de participare la tragerea „Loto-Central” din 25 Martie a.c., s-a stabilit premiul general de lei 1.181.184 la care se adăuga suma de 64.747 lei, raportată de la tragerea din 18 martie pentru premiile special A și C, adică în total 1.245.931.

Cîștigurile se repartizează în cele șapte categorii precum urmează: Categorie I 151.866 lei; Categorie II 151.866 lei; Categorie III 151.866 lei; Categorie IV 151.866 lei; Categorie V 151.866 lei; Categorie VI 151.866 lei; Categorie VII 151.870 lei.

Premiile speciale din categoria A însumează 71.745 lei, cele din categoria B 39.372 lei, iar cele din categoria C 71.748 lei.

Joi 31 martie se va cunoaște numărul cîștigătorilor pe categorii și premiile speciale, cu sumele respective.

Vineri 1 aprilie a.c. are loc tragerea următoare la „Loto-Central”, pentru care biletele se pot cîmpăna numai pînă în seara zilei de joi 31 martie a.c.

Lucrările Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa

Cuvîntarea reprezentantului R.P.R., Bucur Șchiopu

GENEVA 26 (Agerpres). —

În ședința din 25 martie a celei de a 10-a sesiuni a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, a luat cuvîntul Bucur Șchiopu, vicepreședinte al Comitetului de stat pentru planificare, reprezentant al R.P.R. în legătură cu analiza situației economice în Europa. El a subliniat succesele obținute de economia R.P.R. în toate domeniile și importanța pe care o are în dobîndirea lor, ajutorul neprec